

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/69/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116207204
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116207204.9

Rozhodnutie

2

27C/69/2016

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: D. X/D, XXX XX E., zastúpený zvoleným zástupcom Advokátskou kanceláriou JUDr. Anna Hudáková, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 66, 821 08 Bratislava, IČO: 47 250 798, proti žalovanému: Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., so sídlom Prievozská 14, 821 09 Bratislava, IČO: 00 678 155, zastúpený Šoltýs & Korniet, s.r.o. Račianska 69, 821 08 Bratislava, o ochranu osobnosti a primerané zadost'uchinenie, takto

r o z h o d n u t i e :

2

27C/69/2016

Žalovaný, ako prevádzkovateľ internetového portálu www.aktuality.sk je p o v i n n ý na svoje náklady do 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku odstrániť z portálu F. články autora G. H. s názvom:
- Kauza: Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci" zo dňa 14.10.2015,
- Kauza: Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom zo dňa 15.10.2015.

Žalovaný, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. je p o v i n n ý na portáli F., sekcia „Správy“ uverejniť ospravedlnenie v nasledovnom znení: Spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., Prievozská 14, Bratislava, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. sa ospravedľuje A. B. C., za neoprávnený zásah do jeho práv spôsobený uverejnením nepravdivých informácií zverejnených na portáli F. dotýkajúcich sa jeho osoby v článkoch s názvom:

Kauza: „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci" zo dňa 14.10.2015, kde sú uvedené nasledovné nepravdivé výroky:

- „Podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress.“.
- „Podľa ukrajinskej vojenskej prokuratúry mu (E.) pri podvode z rokov 2005-2008 asistovala aj slovenská firma Aeroprogress.“.
- „Časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ aj v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť Bondarčuk“.
- „S B. C., ktorý bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo“.

Kauza: „Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“ zo dňa 15.10.2015, kde sú uvedené nasledovné nepravdivé výroky:

- „So slovenskou firmou Agroprogres, ktorá je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine robila biznis aj spoločnosť Air Transport Europe (ATE)“.
- Podľa zistení [aktuality.sk](http://www.aktuality.sk) robila v minulosti biznis aj so slovenskou firmou Aeroprogress. Tá je podozrivá z účasti na miliónových armádnych podvodoch na Ukrajine.“.
- „Firma Aeroprogress, ktorá mala na podvode spolupracovať s E. ...“

- „S B. C., ktorý bol jej majiteľ v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo.“

Informácie v týchto článkoch sú nepravdivé a boli uverejnené bez preverenia ich pravdivosti, správnosti a bez predloženia dôkazov preukazujúcich ich pravdivosť. Za tieto neoprávnené a nepravdivé výroky sa spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., ako prevádzkovateľ portálu F. A. B. C. ospravedľuje. Toto ospravedľovanie je žalovaný povinný ponechať na portáli F. v sekcii „Správy“, po dobu najmenej jedného mesiaca po výmaze článkov.“

Žaloba so zvyšku sa z a m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

19

27C/69/2016

Žalobca dňa 18.03.2016 podal žalobu, v ktorej žiadal, aby žalovaný bol povinný na

svoje náklady:

a) odstrániť z portálu F. články G. H. zo dňa 14.10.2015 s názvom „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, zo dňa 15.10.2015 s názvom „Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“ a zo dňa 23.10.2015 s názvom „Rusi predali Američanom vrtuľníky do Afganistanu. Cez slovenskú firmu.“

b) na portáli F. uverejniť ospravedľovanie vo forme ako boli uverejnené články a to v nasledovnom znení: „Spoločnosť Azet.sk, a.s., so sídlom Murgašova 2/243, 010 01 Žilina, IČO 36 023 523, zapísaná v OR OS Žilina, odd. Sa, vl. č. 10459/L, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. a autor článku G. H. sa ospravedľujú A. B. C., bytom: D. X/D, XXX XX E., bývalému spoločníkovi spoločnosti Aeroprogress spol. s r.o. za uverejnenie nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o jeho osobe a o jeho pôsobení v spoločnosti Aeroprogress spol.

s r.o. uverejnených na portáli www.aktuality dňa 14.10.2015 s názvom „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, dňa 15.10.2015 s názvom „ Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“, dňa 23.10.2015 s názvom „Rusi predali Američanom vrtuľníky do Afganistanu. Cez slovenskú firmu“, nakoľko informácie v týchto článkoch sú nepravdivé a pravdu skresľujúce a boli uverejnené bez preverenia ich pravdivosti, správnosti a bez predloženia dôkazov preukazujúcich ich pravdivosť. Toto ospravedľovanie je žalovaný povinný ponechať na portáli F. po dobu jedného mesiaca.

Žalobu podal proti žalovanému Azet.sk, a.s.

Žalobca podaním zo dňa 25.05.2017, doručené súdu 31.01.2017, podľa § 80 ods. 1 C.s.p. navrhol, aby do konania namiesto žalovaného Azet.sk, a.s., ktorý zanikol k 01.06.2016, vstúpil do konania právny nástupca spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia a.s. a zároveň predložil špecifikáciu rozsudového návrhu, ktorú podľa obsahu súd posúdil ako čiastočnú zmenu žaloby a zároveň v časti výrokov zbral žalobu späť.

Uznesením Okresného súdu Žilina 27C/69/2016-271 zo dňa 04.12.2017 súd pripustil zmenu žaloby v znení:

„I. Žalovaný, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. je povinný na svoje náklady do 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku odstrániť z portálu F. články autora G. H. s názvom:

- Kauza: Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci" zo dňa 14.10.2015,

- Kauza: Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom zo dňa 15.10.2015.

II. Žalovaný, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. je povinný na portáli F., sekcia „Správy“ uverejniť ospravedľovanie v nasledovnom znení: Spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., Prievozská 14, Bratislava, ako prevádzkovateľ internetového portálu F. sa ospravedľuje A. B. C., za

neoprávnený zásah do jeho práv spôsobený uverejnením nepravdivých informácií zverejnených na portáli F. dotýkajúcich sa jeho osoby v článkoch s názvom:

Kauza: „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“ zo dňa 14.10.2015, kde sú uvedené nasledovné nepravdivé výroky:

- „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“- v názve článku
- „Podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress.“
- „Podľa ukrajinskej vojenskej prokuratúry mu (E.) pri podvode z rokov 2005-2008 asistovala aj slovenská firma Aeroprogress.“
- „Časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ aj v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť E.“
- „S B. C., ktorý bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo“.

Kauza: „Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“ zo dňa 15.10.2015, kde sú uvedené nasledovné nepravdivé výroky:

- „So slovenskou firmou Agroprogres, ktorá je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine robila biznis aj spoločnosť Air Transport Europe (ATE)“.
- Podľa zistení aktuality.sk robila v minulosti biznis aj so slovenskou firmou Aeroprogress. Tá je podozrivá z účasti na miliónových armádnych podvodoch na Ukrajine.“
- „Firma Aeroprogress, ktorá mala na podvode spolupracovať s Bondurčakom ...“
- „Časť peňazí ktorá dostala firma Aeroprogress od ministerstva za servis lietadiel Antonov, skončila v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť ukrajinský podnikateľ E.“
- „S B. C., ktorý bol jej majiteľ v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo.“

Informácie v týchto článkoch sú nepravdivé a boli uverejnené bez preverenia ich pravdivosti, správnosti a bez predloženia dôkazov preukazujúcich ich pravdivosť. Za tieto neoprávnené a nepravdivé výroky sa spoločnosť Ringier Axel Springer Slovakia, a.s., ako prevádzkovateľ portálu F. A. B. C. ospravedľuje. Toto ospravedľovanie je žalovaný povinný ponechať na portáli F. v sekcii „Správy“, po dobu najmenej jedného mesiaca po výmaze článkov.“

Uznesením Okresného súdu Žilina 27C/69/2016-142 zo dňa 14.02.2017 bolo rozhodnuté o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom a to Ringier Axel Springer Slovakia a.s. ako právnym nástupcom žalovaného podľa § 64 C.s.p.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný je prevádzkovateľom portálu F., ktorého reportérom investigatívneho tímu je G. H.. Žalovaný na tomto portáli uverejnil články autora G. H. a to:

1. Dňa 14.10.2015 článok s názvom „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“;
2. Dňa 15.10.2015 s názvom „Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“.
3. Dňa 23.10.2015 s názvom „Rusi predali Američanom vrtuľníky do Afganistanu. Cez slovenskú firmu“.

Prvý článok „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“ obsahuje nepravdivé údaje, že spoločnosť Aeroprogress spol. s r.o. a jej majiteľ A. B. C. – žalobca sú zapletení a vykonávali megapodvody na Ukrajine. Žalobca je v článku uvedený celým menom a je uvedené, že v čase podvodov na Ukrajine bol majiteľom tejto spoločnosti. Celý obsah článku je nesúrodý a netvorí jednotný celok, pričom obsahom je poukázať, na podvodné konania spoločnosti a jej majiteľa na Ukrajine, čo je informácia nepravdivá. Autor sa snaží tiež skresľujúco poukázať aj na iné činnosti a prepojenie predovšetkým na vládu I. J., čo je tiež tvrdenie nepravdivé. Uvádzané nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie navádzajú čitateľa k tomu, že žalobca v čase svojho podnikania vykonával podvody a nekonal čestne. V prvej vete sa uvádza, že podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress . Táto informácia je nepravdivá, čo dosvedčuje aj článok uverejnený na ukrajinskom portáli, na ktorý autor článku poukazuje a z ktorého čerpal informácie. Autor článku zámerne bez preverenia skutočností uvádza informácie nepravdivo a v rozpore so skutočnosťou a tiež v rozpore s uverejnenými skutočnosťami v článku na ukrajinskom portáli, z ktorého

informácie čerpal. Článok z tohto ukrajinského portálu s názvom „Generálna prokuratúra Ukrajiny podozrieva hrdinu Ukrajiny z prania 12.000.000,- dolárov“ a rozsudok Pečorského okresného súdu mesta Kyjev č. No757/18748/15-K zo dňa 29.05.2015 neuvádzajú žiadne skutočnosti o podvodnom konaní spoločnosti Aeroprogress a ani jej majiteľa. V článku, ktorý bol uverejnený na ukrajinskom portáli, sa uvádza len toľko, že podľa materiálov z trestného konania vrcholoví top manažéri štátnej spoločnosti Ukrspecexport už k skôr uzavretým zmluvám priradili zmluvy o sprostredkovaní a takto získané peniaze sa sprostredkovanie previedli ako provízie za konzultačné a agentúrne služby v prospech americkej a britskej firmy, zo strany ktorých v skutočnosti sprostredkovateľské služby neboli poskytované. V článku sa ďalej uvádza, že kontrakty, na ktoré sa sprostredkovatelia „prilepili“ boli štátnou spoločnosťou Ukrspecexport uzatvorené mimo iné aj so spoločnosťou Aeroprogress s.r.o. (Slovenská republika). Autor článku G. H. zámerne uvádza svoju nepravdivú informáciu, že Aeroprogress bol jedným zo sprostredkovateľov, keď uvádza „Časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov, ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť Bondarčuk“. Táto informácia o sprostredkovaní je nepravdivá. Spoločnosť Aeroprogress bola práve tou spoločnosťou, ku ktorej boli priradení sprostredkovatelia, ktorým spoločnosť Ukrspecexport vyplácala za sprostredkovanie provízie a týmito sprostredkovateľmi mali byť americká a britská firma. V kópii rozsudku, ktorý bol pripojený k článku zverejnenému na ukrajinskom portáli, bolo rozhodnuté tak, že súd vyhovuje žiadosti prokurátora o umožnenie dočasného prístupu k veciam a dokumentom, ktoré sú vo vlastníctve štátnej spoločnosti Ukrspecexport. Išlo o kontrakty uzavreté v období od 01.01.2003 do 01.01.2015 medzi ktorými bol aj kontrakt uzavretý so spoločnosťou Aeroprogress Bratislava Slovenská republika zo dňa 21.09.2006. Z článku na ukrajinskom portáli a ani z rozsudku nevyplýva to, že spoločnosť Aeroprogress alebo žalobca sa podieľali na podvodnom konaní zamestnancov spoločnosti Ukrspecexport tak, ako to uvádza G. H. v sérii za sebou idúcich troch článkov na portáli F.. Pravda je taká, že žalobca ako majiteľ spoločnosti, a ani pracovníci spoločnosti Aeroprogress o tomto konaní zamestnancov štátnej ukrajinskej spoločnosti Ukrspecexport nemali a nemohli mať vedomosť a ani sa na nich nijako nepodieľali. Dňa 06.05.2015 na základe dožiadania na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava II za účasti zástupcov ukrajinskej prokuratúry v rámci právnej pomoci bol vypočutý žalobca a zo zápisnice jednoznačne vyplýva, že tak žalobca a ani spoločnosť Aeroprogress sa nezúčastnili žiadneho nezákonného konania a žiadna nezákonná platba nebola nikdy uskutočnená. Taktiež je nepravdivá informácia, že „pri podvode z rokov 2005 – 2008 asistovala slovenská firma Aeroprogress“, pretože tak žalobca a ani žiadny iný zamestnanec jeho spoločnosti sa osobne so šéfom štátnej spoločnosti K. D. E. nepoznali a nikdy sa s ním nestretli a ani o jeho konaniach nemali žiadnu vedomosť. Autor článku teda informoval čitateľov portálu nepravdivo o skutočnosti, že A. B. C. – žalobca a jeho spoločnosť Aeroprogress sa podieľali na megapodvodoch na Ukrajine, že boli jedným zo sprostredkovateľov alebo že asistovali D. E. pri podvodoch a odčerpaní finančných prostriedkov zo štátnej spoločnosti Ukrspecexport.

Ďalej v článku je nepravdivo a pravdu skresľujúco uvedená aj skutočnosť, že spoločnosť Aeroprogress mala na ministerstve obrany za prvej Ficovej vlády exkluzívne práva na opravu sovietskej vojenskej techniky. Je to pravdu skresľujúce tvrdenie, pretože od založenia v roku 1992 až do roku 2012, kedy spoločnosť zanikla nemala nikdy monopolné postavenie. Spoločnosť od roku 1992 mala povolenie Ministerstva hospodárstva SR na obchodovanie s vojenským materiálom a oprávnenie Ministerstva obrany SR na dodávky generálnych opráv náhradných dielov a motorov lietadiel. Spoločnosť od roku 1992 pôsobila úspešne na základe príslušných povolení na slovenskom trhu za všetkých vlád, čiže nie tak, ako sa snaží autor skresľovať. Spoločnosti, ktoré spolupracujú s ministerstvom obrany je na Slovensku viac ako 121. Všetky zmluvy, ktoré boli uzavreté, boli realizované na základe výberového konania. Každý obchod na opravu musel byť schválený medzirezortnou komisiou, na každý jednotlivý obchod, ktorý sa mohol zrealizovať len na základe vydanjej licencie a to komisiou, ktorá sa skladala z členov z viacerých ministerstiev. Aeroprogress realizoval ročne tak asi 5 – 7 zmlúv, čo je na konštatovanie o monopolnom postavení a exkluzívnych právach skresľujúci údaj. V článku ide o tvrdenie nepravdivé a zavádzajúce.

Autor článku G. H. ďalej nehodným spôsobom podsunul verejnosti nepravdivú, zavádzajúcu a skresľujúcu informáciu, keď v článku uviedol, že spoločnosť Aeroprogress opravovala lietadlá Antonov a pri havárii jedného z nich zahynulo 42 slovenských vojakov. Generálna oprava lietadla bola riadne vykonaná v certifikovanom opravárenskom závode, ktorý bol zriadený výrobcou lietadla a nie

spoločnosťou Aeroprogress . Autor tu chce opäť vyvolať negatívne emócie, ako keby lietadlo, ktoré havarovalo, predtým opravovala spoločnosť, ktorej majiteľom bol žalobca.

Aj keď žurnalista podľa etického kódexu novinára má povinnosť overiť si skutočnosti, o ktorých píše a mal by dať možnosť k obsahu článku vyjadriť sa v článku dotknutej osobe, tak G. H. tak neurobil a len v článku napísal „s B. C., ktorý bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám nepodarilo spojiť“. Autor tvrdí, že vo firme L. D., ktorú dnes vlastní ho odkázali, ho odkázali na B. J. audítora spoločnosti Aeroprogress a v tomto výslovne klame, nakoľko táto spoločnosť nemá zamestnancov a v sídle spoločnosti nemá telefón, takže ho nikto z tejto spoločnosti nemohol odkázať na pána J.. V druhom a treťom článku autor opäť ľahkovážne použil s trochou obmeny nepravdivé tvrdenia z prvého článku. V článku sa uvádza, že „so slovenskou firmou Aeroprogress , ktorá je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine“ robila biznis aj spoločnosť Air Transport Europe (ATE) a tiež uvádza, že podľa zistení aktualita.sk spoločnosť ATE robila biznis aj so slovenskou firmou „Aeroprogress, ktorá je podozrivá z účasti na miliónových armádnych podvodoch na Ukrajine“. Znova tiež nepravdivo píše, že podľa ukrajinskej prokuratúry E. pri podvodoch a tunelovaní štátnej spoločnosti Ukrspecexport pomáhala aj firma Aeroprogress a že žalobca bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine a nepodarilo sa mu s ním spojiť. Obidva články sú nesúrodé s cieľom poškodiť žalobcu a jeho spoločnosť uvedením nepravdivých informácií.

Takéto nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie, ktoré z predmetných článkov vyplývajú jednoznačne vyvolali neoprávnený zásah do práva žalobcu na ochranu jeho osobnosti. Zo sérií článkov je zrejmé, nepravdivý, znevažujúci a manipulatívny charakter jeho autora, ktorými negatívnym spôsobom zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobcu, najmä na ochranu občianskej cti, mena a profesionálnej vážnosti. V článkoch sú uvedené závažné tvrdenia, ktoré sú nepravdivé a niektoré tiež pravdu skresľujúce údaje a sú schopné vyvolať u čitateľov nedôveru v bezúhonnosť o žalobcovi a jeho spoločnosti, čím bolo ohrozené jeho dobré meno a česť. Právo byť investigatívny novinár nezabavuje autora povinnosti vždy uvádzať len pravdivé informácie a vždy len overené skutočnosti a ani ho nezabavuje povinnosti požiadať o vyjadrenie dotknuté a zodpovedné osoby. Podľa judikatúry neoprávneným zásahom je v zásade každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje do práv chránených ustanoveniami § 11 OZ. pre naplnenie skutkovej podstaty neoprávneného zásahu do osobnosti sa vyžaduje neoprávnený zásah, ktorého obsahom je šírenie nepravdivých skutočností o osobe, čo podľa názoru žalobcu bolo splnené, pretože články obsahovali nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia o žalobcovi a jeho spoločnosti Aeroprogress . Žalobca je toho názoru, že uvedenými nepravdivými tvrdeniami došlo zo strany žalovaného k protiprávnemu zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti, najmä do práva na ochranu mena a občianskej a profesionálnej cti, čím mu bola spôsobená ujma na jeho osobnostných právach, ktoré sú chránené § 11 OZ. Žalobca od zverejnenia nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v článkoch o jeho osobe neustále je adresátom nepríjemných otázok a poznámok v okruhu známych a v odborných kruhoch. Musí vysvetľovať, že zverejnené tvrdenia o jeho osobe a o jeho spoločnosti, kde bol spoločníkom, sú nepravdivé, nakoľko nijakých megapodvodov sa žalobca nedopustil. Žalobca od uverejnenia článkov začal byť tretími osobami a verejnosťou vnímaný negatívne ako osoba nečestná a nedôveryhodná, ktorá vykonávala podvodné konania a neoprávnené sa obohatila, ako aj vykonávala neodborné práce. Žalobca je toho názoru, že sú splnené zákonom stanovené podmienky na to, aby sa odstránili následky nepravdivých zásahov do práv žalobcu chránených ústavou a § 11 OZ a aby mu formou ospravedlnenia bolo dané primerané zadostučinenie. Žalobca žalobu odôvodnil podľa čl. 16 a čl. 19 Ústavy SR a § 11 a § 13 OZ.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.05.2016, doručené 18.05.2016, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania. Žalovaný uviedol, že žalobca v žalobe uvádza, že autor článku „Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“ poukazuje na podvodné konania spoločnosti Aeroprogress spol. s r.o. a jej majiteľa B. C.. Autor článku pri koncipovaní vychádzal z verejne dostupných informácií, ktoré mu boli poskytnuté oslovenými osobami a zo zdrojov, ktoré boli náležite odcitované. Ako vyplýva z jedného zo zdrojov, tzn. z článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli, „podľa materiálov trestného konania od apríla 2005 do júna 2008 vrcholoví manažéri Ukrspecexport zmenili skôr podpísané vojenské zmluvy a vložili do nich sprostredkovateľov, čím sa znížili štátne príjmy o 7,5 mln. USD.“, je zrejmé, že zmluva, ktorú uzatvorila spoločnosť Aeroprogress bola jednou

zo zmlúv, ku ktorej zmene malo dôjsť a v dôsledku takejto zmeny mali poklesnúť ukrajinské štátne príjmy. Tvrdenie autora sa opiera o citovaný zdroj, z ktorého je možné takýto záver vyvodiť. Ako vyplýva z podkladov, tak spoločnosť Aeroprogress mala založený zmluvný vzťah so spoločnosťou Ukrspecexport, pričom z týchto obchodov mala byť spoločnostiam Aeropartner LLC a Aeropartner LLP ako sprostredkovateľom vyplatená odmena za služby, ktoré zrejme neboli dodané. Ako ďalej vyplýva z článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli, tak tieto zmluvy mali byť zmenené tým, že sa do nich vložili sprostredkovatelia. Je teda odôvodnené predpokladať, že zmluva sa dá zmeniť len za súhlasu všetkých zúčastnených strán a teda v tomto prípade aj za súhlasu spoločnosti Aeroprogress. Žalobca uvádza, že bol vypočutý aj slovenskou políciou na žiadosť ukrajinskej prokuratúry. Z toho možno usudzovať, že ukrajinská prokuratúra celú záležitosť vyšetruje resp. vyšetrovala a v súvislosti s podvodmi preverovala aj spoločnosť Aeroprogress. Vo vzťahu k tvrdeniu o monopolnom postavení spoločnosti Aeroprogress autor vychádza zo skutočnosti, že počas rokov 2005 – 2010 dosiahla spoločnosť na dohľadateľných štátnych zákazkách obrat 20 miliónov eur a za rok 2011, teda po zmene vlády, už len obrat 400.000,- €. Autor článku G. H. teda neuviedol žiadne tvrdenia, ktoré by nevyplývali z podkladov, ktoré mal k dispozícii. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že autor si neoveril skutočnosti, ktoré sú uvádzané v článku, tak pred zverejnením bola poskytnutá možnosť, aby sa k veci vyjadrili všetky dotknuté alebo s vecou súvisiace subjekty. Autor článku kontaktoval aj pána E. a bývalých Ministrov obrany SR, ako aj aktuálne vedenie Ministerstva obrany SR v čase vydania článku. Autor sa snažil poskytnúť priestor na vyjadrenie aj žalobcovi, na ktorého kontakt vo verejne dostupných zdrojoch nenašiel. Tento našiel v účtovnej závierke za rok 2014 spoločnosti L. D., v ktorej bol žalobca jediným spoločníkom a spoločnosť je k 31.12.2015 zrušená. Tento kontakt bol na pána M., ktorého autor kontaktoval a pán M. ho odkázal na pána J. a na tohto mu poskytol mail. S ním si autor vymenil niekoľko mailov s cieľom spojiť sa so žalobcom, avšak kontakt mu nebol poskytnutý. Autor sa teda snažil k článku zadovážiť všetky potrebné vyjadrenia a poskytol priestor všetkým zúčastneným subjektom, s ktorými sa mu podarilo skontaktovať a tvrdenia overoval. Vo vzťahu k osobe žalobcu žalovaný uvádza, že žalobca bol skutočne v čase obchodov s ukrajinskou spoločnosťou Ukrspecexport a v čase, keď z týchto obchodov mali profitovať aj „sprostredkovatelia“ konateľom a spoločníkom spoločnosti Aeroprogress, čo je fakt, ktorý je možné zistiť podľa verejne dostupných registrov. Ani jeden z výrokov v článku nesmeruje proti osobe žalobcu a ani jeden z výrokov neuvádza, že žalobca sa mal podieľať na podvodoch. Článok vo vzťahu k žalobcovi len stroho konštatuje, že v danom čase bol majiteľom spoločnosti Aeroprogress, čo je pravda. Vzhľadom na uvedené teda nie je tu dôvod, na základe ktorého žalobca podal žalobu, pretože v článkoch nie je o žalobcovi uvedený ani jeden nepravdivý či zavádzajúci údaj. Spojenie spoločnosti Aeroprogress s obchodmi na Ukrajine, ktoré boli zrejme „sprostredkovateľmi“ zneužitie, nie je pričítavané žalobcovi ale inej právnej entite. Článkom teda nemohla byť spôsobená ujma žalobcovi a ani ním nemohlo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv. Ďalej žalovaný uviedol, že pri koncipovaní článku v žiadnom prípade nebolo v úmysle žalovaného zasiahnuť negatívnym spôsobom do postavenia žalobcu. Tvrdeniami, ktoré sú uvedené v článku, nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti zo strany žalovaného a nebolo nedovoleným spôsobom zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu. Autor sa odvoláva na zdroje, z ktorého v článku uvedené tvrdenia vyplývajú. V článkoch žiadnym spôsobom o žalobcovi nie sú uvedené nepravdivé alebo neoverené informácie. Pretože vo vzťahu k žalobcovi zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, nie je založený ani nárok na požiadavku odstránenia článkov z portálu, ospravedlnenie alebo zaplatenie náhrady trov konania a tak žalovaný žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 03.11.2016, doručené 07.11.2016, k vyjadreniu žalovaného uviedol, že zotrváva na dôvodoch, ktoré sú uvedené v žalobe a to najmä na tom, že skutočnosti, ktoré sú uvádzané v článkoch, sú nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia s nepravdivo hodnotiacimi a ničím nepreukázanými úsudkami. Žalobca k nepravdivým informáciám uviedol, že z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že medzi stranami nie je spor o tom, že autor článkov G. H. pri koncipovaní článku „Kauza: Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, ktorý bol uverejnený na portáli aktualita.sk, vychádzal z článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli s názvom „Generálna prokuratúra Ukrajiny podozrieva hrdinu Ukrajiny z prania 12.000.000,- dolárov“, z ktorého čerpal informácie. Rozpor medzi stranami je však v obsahu zverejnených informácií, ktoré vyplývajú z článku, zverejnenom na ukrajinskom portáli a uvedených autorom článku G. H. v článku na portáli N., ktorý je prevádzkovaný žalovaným. Autor v článku zámerne uviedol nepravdivé informácie, ktoré sú v rozpore so skutočnosťou, ako aj v rozpore s informáciami, zverejnenými na ukrajinskom portáli a v rozhodnutí súdu, čo žalobca preukázal prekladom článku a prekladom súdneho rozhodnutia. Žalobca zásadne popiera účelové

domnienky, kde žalovaný uvádza: „Je zrejme, že zmluva, ktorú uzatvorila spoločnosť Aeroprogress, bola jedna zo zmlúv, ku ktorej zmene malo dôjsť a v dôsledku takejto zmeny mali poklesnúť ukrajinské štátne príjmy o 7,5 milióna dolárov“, ako aj s vyjadrením, že: „Je dôvodné predpokladať, že zmluva sa dá zmeniť len za súhlasu všetkých zúčastnených strán a teda v tom prípade aj za súhlasu spoločnosti Aeroprogress.“ Takéto tvrdenie žalovaného je účelovo vykonštruované a zavádzajúce a je v rozpore nielen so skutočnosťou, ale aj s informáciami v súdnom rozhodnutí a v článku na ukrajinskom portáli, nakoľko v rozhodnutí, ktoré je prílohou tohto článku sú skutočnosti presne a jasne súdom popísané. Žalobca nesúhlasí s účelovým tvrdením žalovaného, že zmluva by bola zmenená z dôvodov uzavretia sprostredkovateľskej zmluvy tak, ako sa to snaží v rámci obrany zámerne uvádzať žalovaný. Žalobca prehlasuje, že uzavretá zmluva sa v žiadnom prípade nemenila. Spoločnosť Aeroprogress a ani žalobca nevedeli a nemali žiadnu vedomosť o tom, že k ich už skôr uzavretej zmluve zo dňa 21.09.2006 na vykonanie opravy lietadla si zamestnanci Ukrspecexport uzavreli vedome nepravdivé sprostredkovateľské zmluvy s americkou a britskou spoločnosťou, na základe ktorých z účtov štátnej spoločnosti previedli za služby, ktoré v skutočnosti neboli vykonané, na tieto spoločnosti finančné prostriedky. Tieto skutočnosti žalobca oznámil aj zástupcom Generálnej prokuratúry Ukrajiny. Obrana žalovaného, že autor článku vychádzal z toho, že sa menila zmluva, je účelovo klamlivá a vychádza len z domniek resp. predpokladov bez preukázaných faktov. Je nepochybné, že autor článku uvádza, nepravdivé informácie, ktoré sú v rozpore s informáciami uverejnenými na ukrajinskom portáli a v rozhodnutí Pečerského okresného súdu. V článku sa uvádza:

„Podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress.“

„Podľa ukrajinskej vojenskej prokuratúry mu (E.) pri podvode z rokov 2005 – 2008 asistovala aj slovenská firma Aeroprogress.“

„Časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ aj v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť Bondarčuk.“

„S B. C., ktorý bol jej majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine, sa nám spojiť nepodarilo.“

Autor článku tieto informácie pod písmenom a) – d) uvádza jednoznačne ako pravdivé a akoby boli právoplatne rozhodnuté, pritom tieto informácie sú nepravdivé a sú v rozpore so skutočnosťou. Tieto nepravdivé tvrdenia použil autor článku aj v ďalších článkoch. Všetky nepravdivé informácie v článkoch navádzajú čitateľa k tomu, že žalobca v čase svojho podnikania ako majiteľ spoločnosti Aeroprogress vykonával podvody a konal nečestne, čo je v rozpore so skutočnosťou.

V ďalšej časti žalobca sa vyjadroval k nepravdivým tvrdeniam o preverovaní spoločnosti Aeroprogress, kde žalovaný vo svojom vyjadrení účelovo poukazuje na to, že ukrajinská prokuratúra preverovala aj spoločnosť Aeroprogress. Toto tvrdenie je účelové a nepravdivé, pretože Aeroprogress v žiadnom prípade nebol preverovaný. Pravda je taká, že ukrajinská prokuratúra požiadala slovenskú stranu o právnu pomoc a súčinnosť, v rámci ktorej A. B. C. odpovedal na niektoré otázky zástupcu Generálnej prokuratúry Ukrajiny. Táto skutočnosť nemá z hľadiska právnej obrany žalovaného žiadny význam, ktorým by sa žalovaný zbavil zodpovednosti za obsah uverejnených článkov.

K monopolnému postaveniu sa žalobca vyjadril, že žalovaný vo svojom vyjadrení nepreukázal, že tvrdenia autora článku o tom, že spoločnosť Aeroprogress mala za vlády premiéra Fica monopolné postavenie, je pravdivé. Jeho tvrdenie, že autor článku neuviedol to, čo by nevyplývalo z podkladov, ktoré mal k dispozícii, je na preukázanie tejto skutočnosti, nedostačujúce. Tvrdenie o obrate, ktorý po zmene vlády mal byť už len 400.000,- €, rozhodne nie je dostačujúce na preukázanie monopolného postavenia. Aj toto tvrdenie autora článku je nepravdivé a pravdu skresľujúce. To, že v roku 2011 spoločnosť dosiahla takýto obrat, bolo spôsobené zmenou koncepcie spoločnosti, nakoľko sa pripravovala na zrušenie, pretože celkovo sa upúšťalo od orientácie ministerstva obrany na zbraňové systémy z východných krajín a začala sa orientácia na novú techniku z organizácií NATO.

Ďalej sa žalobca vyjadruje k tomu, že autor článku si zámerne riadne neoveril skutočnosti, ktoré uviedol v článku. Pokiaľ žalovaný uvádza, že získal kontakt na pána M. a ten mu dal kontakt na pána J., tak obaja títo mali kontakt na žalobcu, ale ako vyplýva z priložených mailov, G. H. ich o kontakt na žalobcu nepožiadala. To, že žiadal o informácie bývalých ministrov obrany alebo aktuálne vedenie ministerstva alebo účtovníkov spoločnosti L. D., ktorí všetci nemohli byť o skutočnostiach informovaní, nemôže byť ospravedlnením autora, ale skôr len preukázaním jeho zámeru, aby mohol informovať verejnosť o skutočnostiach, ktoré si neoveril u žalobcu, ktorého sa informácie v článkoch týkali. Žalobca ďalej poukázal na to, že kontakt na žalobcu je uvedený aj na internete, kde je uvedená adresa jeho trvalého bydliska, ako aj adresa spoločnosti L. D., ktorej bol žalobca jediným spoločníkom. Ak by autor článku chcel, tak sa mohol so žalobcom skontaktovať.

Žalobca ďalej uvádzal, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že ani jeden z výrokov v článku nesmeruje proti osobe žalobcu, ale len stroho konštatuje, že v danom čase bol majiteľom spoločnosti Aeroprogress, čo je zrejme z verejne dostupných registrov. V článku sa totiž meno žalobcu priamo spája s podvodmi s vojenskou technikou na Ukrajine, aby sa vyvolal u čitateľov dojem, že podvody na Ukrajine páchal žalobca ako majiteľ spoločnosti, čo je nepravdivé tvrdenie a žalobca cíti, že v článku je uvedené „S B. C., ktorý bol jej majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine, sa nám spojiť nepodarilo.“ Aj podľa judikatúry k zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby môže dôjsť uvedením nepravdivých skutočností, ale aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú samé osebe pravdivé, ale boli uvedené takou formou a v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúcej informácie, čím pôsobia dyfamačne, tzn. poškodením cti a mena fyzickej osoby. Zároveň žalobca uvádzal, že tieto články vyvolali pochybnosti o jeho dôveryhodnosti a priviedli mu ujmu na osobnostných právach a poškodzovanie stále trvá, nakoľko pri zadaní na internete mena žalobcu, tak mu nabehnú aj informácie a články o podvodnom konaní na Ukrajine. Žalobca má za to, že sú splnené zákonné predpoklady na to, aby sa upustilo do neoprávneného a trvajúceho zásahu do osobnostných práv odstránením uvedených článkov a aby bolo žalobcovi priznané primerané zadošťučinenie v podobe ospravedlnenia podľa petitu žaloby.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.02.2017 k špecifikácií rozsudového návrhu žalobcu zotrval na predchádzajúcom vyjadrení a zároveň doplnil k otázke pravdivosti výrokov a ich povahe, že výroky, ktoré sa týkajú podozrenia z účasti spoločnosti Aeroprogress tak, ako sú špecifikované tieto výroky v rozsudovom návrhu, predstavujú hodnotiaci úsudok autora, ktorý vyvodil z článku zverejnenom na ukrajinskom portáli. Keďže článok ukrajinského portálu použil práve slovo „prilepili sprostredkovateľa,“ tak žalobca usúdil, že také vloženie sprostredkovateľa nebolo pravdepodobne možné bez účasti dotknutých objednávateľov služieb. Súčasťou bol aj rozsudok Pečorského okresného súdu mesta Kyjev, kde sa výslovne uvádza, že „sa vyšetrujú taktiež okolnosti spáchania trestného činu na základe predbežného spoločného sprisahania zamestnancov štátnej spoločnosti Ukrspecexport s pomocou iných osôb...“ A tak z uvedeného je zrejme, že podľa ukrajinskej prokuratúry sa na údajnom podvodnom konaní podieľali aj iné tretie osoby. Súčasťou tohto rozsudku je aj príkaz na zadržania kontraktov, dohôd a všetkých s nimi súvisiacich dokumentov, kde je aj výslovne uvedený kontrakt uzatvorený medzi Ukrspecexport a Aeroprogress zo dňa 21.09.2006. Ukrajinský prokurátor teda požadoval aj všetky súvisiace dokumenty s týmto kontraktom a rozšírenie dokumentov, ktoré je potrebné preskúmať aj na vnútornú komunikáciu zmluvných strán, mohlo predstavovať zo strany orgánov činných v trestnom konaní krok k identifikácii týchto „iných“ osôb, ktoré sa mohli podieľať na údajnom podvodnom konaní. Autor článkov z uvedeného vyvodil hodnotiace úsudky, ktoré predstavujú prevažnú časť vyššie uvedených výrokov, ktoré podľa názoru žalobcu zasahujú do jeho práva na ochranu osobnosti. Ďalej k výroku, kde sa uvádza „časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ ...,“ žalovaný uviedol že spoločnosť Aeroprogress bola skutočne aj sprostredkovateľom. Kontrakt na opravu lietadla bol uzavretý preto, že spoločnosť bola vybratá v roku 2006 na sprostredkovanie generálnej opravy a predĺženie životnosti jedného z dvoch lietadiel Ministerstvom obrany SR. Uvedeným výrokom autor článku mal na mysli sprostredkovateľa opravy lietadla pre ministerstvo obrany. Ďalej pokiaľ sa uvádza, že so žalobcom, ktorý bol majiteľom, sa nepodarilo spojiť, žalovaný predložil dôkazy o snahe autora článku kontaktovať žalobcu.

Ďalej k právnenému posúdeniu veci žalovaný namieta nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a to z dôvodu, že takmer všetky výroky, ktoré žalobca označil v špecifikácii žalobného návrhu sa týkajú výlučne spoločnosti Aeroprogress, teda právnickej osoby, ktorá má postavenie osobitného subjektu práva. Žalobca napriek tomu žiada ospravedlnenie za výroky, ktoré sa týkajú nie jeho ale spoločnosti Aeroprogress. Žalovaný má za to, že tieto výroky nie sú spôsobilé vyvolať zásah do integrity žalobcu a z toho dôvodu nie je daná jeho vecná aktívna legitímácia (rozsudok Krajského súdu v Bratislave 4Co/303/2005).

Ďalej sa žalovaný vyjadril aj k testu proporcionality a uviedol, že ak súd vyhodnotí, že žalobca je nositeľom aktívnej legitímácie, tak je nutné posúdiť stret práva na ochranu osobnosti a slobody prejavu. Pomocou testu proporcionality je potrebné určiť, ktorá sloboda (právo) má byť v danom konaní uprednostnená. Predmetné články sa zaoberajú spoločnosťou Aeroprogress a jej možnej účasti na podvodnom konaní. Napriek tomu, že ide o súkromnú spoločnosť, tak jej postavenie treba skúmať najmä z pohľadu činnosti, ktorú vykonávala. Táto spoločnosť sprostredkovávala opravu lietadla pre Ministerstvo obrany SR, či dodávala pre toto ministerstvo napr. člny, teda sústreďovala svoju činnosť na spoluprácu s ministerstvom obrany, prípadne s inými orgánmi verejnej moci. Pri svojej činnosti sa teda zúčastňovala nakladania s verejnými financiami a preto záujem o jej činnosť je zo strany žalovaného legitímny (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 3Cdo/276/2005). Ďalej žalovaný poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. US 139/2010. Z časového hľadiska články, ktoré sú predmetom konania boli zverejnené v krátkom časovom období potom, ako bol zverejnený článok ukrajinského portálu spolu s rozsudkom a teda autor vychádzal z aktuálnych informácií. Predmetné výroky vyjadrujú subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe vlastných subjektívnych kritérií. Kým pravdivosť skutkových tvrdení podlieha dokazovaniu v súdnom či v inom konaní, pravdivosť hodnotiacich úsudkov už pojmovo dokázať nemožno, preto dokazovaniu pravdivosti nepodliehajú a možno ich posudzovať iba z hľadiska ich primeranosti. Autor článkov pri formulovaní jednotlivých výrokov vychádzal zo zdroja, z ktorého mohol vyvodiť predmetné úsudky. Na základe tohto žiada žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 1.6.2017 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 27.2.2017 k namietanej aktívnej legitímácii žalobcu uviedol, že nesúhlasí s tvrdením, že žalovaný nemá aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko výroky sa nedotýkajú žalobcu, ale spoločnosti Aeroprogress s tým, že žalovaný v článkoch uvádza plné meno žalobcu s uvedením, že v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine bol majiteľom spoločnosti Aeroprogress a v spojení s celým obsahom článkov, v ktorých sú uvedené nepravdivé a pravdu skresľujúce tvrdenia autora o podieľaní sa na podvodoch na Ukrajine, vyvolali u bežného čitateľa dojem, že podvody vykonával žalobca ako konateľ a spoločník spoločnosti Aeroprogress. Podľa ustálenej judikatúry k zásahu môže dôjsť predovšetkým uvedením nepravdivých tvrdení, ale aj takými skutkovými tvrdeniami, ktoré samé o sebe sú pravdivé (napr. že žalobca bol spoločníkom spoločnosti), ale boli uvedené takou formou a v takých súvislostiach alebo za takých okolností, že objektívne vyvolávajú dojem pravdu skresľujúcej informácie o žalobcovi, znižujú jeho česť a vážnosť v spoločnosti a poškodzujú jeho meno. Žalobca ďalej poukázal na ustálené judikáty, napr. NS SR sp. zn. MCdo 46/2000 zo dňa 27.3.2001, sp. zn. 3Cdo 293/2015 zo dňa 6.6.2016, ako aj dlhodobo akceptované názory v publikáciách komentárov k Občianskemu zákonníku. Ďalej uviedol, že autor článkov jednoznačne a silne spojil meno žalobcu s nepravdivými tvrdeniami o spoločnosti Aeroprogress a tieto nepravdivé tvrdenia v článkoch o podvodoch, ktorými sa bežne chápe trestná činnosť, sa nedajú od seba oddeliť, a preto každé nepravdivé tvrdenie a mediálny útok na Aeroprogress je útokom aj na žalobcu. Žalobca je preto aktívne legitímovaný podať žalobu a využiť tak právne prostriedky na ochranu, ktorá mu vyplýva z hmotného práva § 11 OZ a má právo podľa § 13 OZ domáhať sa odstránenia týchto zásahov a primeraného zadosťučinenia vydaním ospravedlnenia. Poukázal aj na to, že pokiaľ sa do vyhľadávča zadá meno žalobcu, tak pod jeho menom sa zobrazia články žalovaného, ktoré obsahujú nepravdivé informácie a je teda jednoznačné, že tieto nepravdivé informácie o podvodoch na Ukrajine sú priamo spojené s menom žalobcu a vyvolávajú neoprávnený zásah do jeho osobnosti a intenzita zásahu je vysoká, pretože poškodzovanie žalobcu stále trvá a tieto články sa stále zobrazujú na portáli a tieto nepravdivé informácie môžu stále preberať iné médiá a čítať čitatelia portálu N., ktorý je najčítanejším internetovým portálom v rámci SR. Nezanedbateľné je aj to, že tento portál aktuality.sk je aj na facebooku a tiež na twitteri, čo intenzitu zásahu ešte znásobuje a znamená, že s nepravdivými

tvrdeniami sa mohol oboznámiť veľký počet čitateľov ako používateľov portálu. Čitatelia sa k obsahu článku vyjadrovali a diskutovali a vychádzali len z týchto nepravdivých tvrdení autora.

Ďalej sa žalobca vyjadroval k pravdivosti výrokov, kde konkrétne uviedol, že žalovaný účelovo vykladá jednotlivé výrazy, resp. slovné spojenia a keď uviedol, že na ukrajinskom portáli sa uvádzalo v texte, že: „Kontrakty, na ktoré sa „prilepili“ sprostredkovatelia“ a ďalej je uvedená spoločnosť Aeroprogress s.r.o. a žalovaný dospel k takému záveru, že vloženie sprostredkovateľa k už uzatvoreným kontraktom nebolo pravdepodobne možné bez účasti Aeroprogress-u, tak ide o zásadný omyl, pretože pre spol. Ukrspecexport bolo absolútne nevýhodné, aby o takýchto sprostredkovateľských zmluvách spoločnosť vedela. Úsudok žalovaného je tak v rozpore s celým obsahom článku. Autor článku nepracoval s pravdivými a overenými podkladmi, ale uvádzal informácie inak ako vyplývajú z obsahu článku a rozsudku súdu, ktoré boli publikované na ukrajinskom portáli. Všetky platby, ktoré zaplatil Aeroprogress za služby, ktoré boli vykonané v rámci platných kontraktov skončili preukázateľne na účtoch Ukrspecexportu a aké finančné operácie pracovníci tejto spoločnosti vykonávali, keď vzali peniaze z vlastných účtov, tak za to už Aeroprogress nezodpovedá. Nie je pravdou ani to, že so spol. Aeroprogress bola uzatvorená zmluva o sprostredkovaní zabezpečenia tejto generálnej opravy. Medzi touto spoločnosťou a Ministerstvom obrany SR bola uzatvorená zmluva o predĺžení technickej životnosti a MTR Lietadlá AN – 26 pod č. 26/817. V tejto zmluve sa spol. Aeroprogress zaviazala vykonať generálnu opravu za finančné prostriedky hradené spol. Aeroprogress až následne táto spoločnosť dostala zaplatené od ministerstva obrany za vykonanú generálnu opravu po prevzatí lietadla a skontrolovaní všetkých prác. Je tu zrejmy zásadný rozdiel od sprostredkovateľskej zmluvy, kde sprostredkovateľ má nárok na províziu a nenesie náklady na vykonanie diela. Pokiaľ ide o tvrdenie, že spol. Aeroprogress nemala oprávnenie, tak žalobca predkladá dôkaz, že spoločnosť bola držiteľom povolenia na obchodovanie s vojenským materiálom. Tvrdenie, že firma, ktorá sa uchádza o sprostredkovanie generálnej opravy, musí mať poverenie od zastúpenia Antonov nezodpovedá skutočnosti, nakoľko takéto poverenie nebolo nikdy nutné. S firmou Antonov mala spoločnosť Aeroprogress uzavretú zmluvu. Žalobca ďalej uvádza, že nie je pravdivé tvrdenie, kde autor článku uvádza, prečo sa nemohol stretnúť so žalobcom. Taktiež následné vyjadrenie žalovaného nie je pravdivé a tento zavádza a klame. Žalobca poukazuje na „negatívnu dôkaznú teóriu“, a teda nemôže k nepravdivým a vymysleným tvrdeniam žalovaného preukazovať nič, čo žalobca nevykoná, resp. čo sa nestalo a čo neexistuje. Žalobca teda nemôže preukazovať neexistenciu týchto skutočností, pretože sa nestali a ich preukázanie je objektívne nemožné. Práve na žalovanom, ktorý uviedol tieto nepravdivé tvrdenia, je dôkazné bremeno, aby preukázal pravdivosť svojich tvrdení. Žalobca sa opakovane vyjadroval k tomu, že z obsahu článku na ukrajinskom portáli nevyplývajú skutkové tvrdenia ako ich uvádza autor článku a ako sa ich snaží vykladať žalovaný. Na základe faktov, ktoré boli zverejnené na ukrajinskom portáli je zjavné, že z účtov štátnej spoločnosti Ukrspecexport finančné prostriedky mohli byť v prospech sprostredkovateľov prevedené len zamestnancami spoločnosti, a teda nie inými osobami ani spoločnosťou Aeroprogress, v mene ktorej konal žalobca. Z rozsudku súdu je zjavné, že títo štátni zamestnanci z účtu spoločnosti prevádzali finančné prostriedky, ktoré prichádzali od zahraničných objednávateľov, medzi ktorými bol uvedený aj Aeroprogress, a to je jediná zmienka o spoločnosti Aeroprogress na ukrajinskom portáli.

Žalobca sa ďalej vyjadril k testu proporcionality s tým, že uznáva slobodu prejavu a nezastupiteľné postavenie novinárov, ale je potrebné vychádzať z princípu, že ani sloboda prejavu nemôže byť bezbrehá a neoprávnená a aj žalovaný, ktorý informuje o veciach verejného záujmu, musí uvádzať len pravdivé informácie a nie informácie, ktoré sú účelovo vymyslené, neoverené a ničím nepreukázané. Žalobca je toho názoru, že pri uvedení nepravdivých tvrdení žalovaným nie je možné dať na misku váh, to znamená, testom proporcionality riešiť kolíziu základných ústavných práv na ochranu osobnosti s právom na slobodu prejavu, ktorým žalovaný šíril a stále šíri nepravdivé informácie. Uvedením sfaľovaných informácií žalovaným došlo k protiústavnému zásahu jednak do základných práv žalobcu vyplývajúcich mu z ustanovenia čl. 19 Ústavy SR, ako aj k porušeniu povinnosti masmédií pri realizovaní slobody prejavu. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením žalovaného, že výroky, ktoré sú predmetom žalobného petitu, predstavujú hodnotiaci úsudok autora článkov, ktorý k daným faktom zaujíma určitý hodnotiaci postoj. Z obsahu článku jednoznačne vyplýva, že autor nezaujíma k veci žiadny svoj názor, resp. úsudok, ale len tvrdí nepravdivé skutočnosti ako hotovú a právoplatnú vec. Napr. „podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress“ alebo „podľa Ukrajinskej vojenskej prokuratúry mu (E.) pri podvode z r. 2005 až 2008 asistovala aj slovenská

firma Aeroprogress“. Ukrajinská prokuratúra takéto skutočnosti, resp. tvrdenia nikde neuviedla. Ak by malo ísť o hodnotiaci úsudok autora, tak tento by musel byť vecný, konkrétny a primeraný. Vecnosť vyžaduje, aby hodnotiaci úsudok vychádzal z pravdivých skutočností, resp. pravdivého vecného základu a nie zo sfaľovaných nepodložených dedukcií a aby bolo možné na základe uvedených skutočností, ku ktorým sa autor vyjadruje, tento hodnotiaci úsudok logicky dôvodiť a opierať o konkrétnu skutočnosť. Nejde teda o hodnotiace úsudky, ale o zámerné a účelové uvádzanie nepravdivých informácií za účelom pre čitateľa vytvoriť kauzu, ktorej cieľom autora malo byť odhalenie nezákonnej činnosti, resp. protispoločenského správania a dôkazom je aj to, že autor tie isté nepravdivé tvrdenia opakuje v sérii za sebou idúcich článkov. Podľa názoru žalobcu nejde teda o hodnotiace úsudky autora článku, ale ide o skutkové tvrdenia, ktoré spôsobili neoprávnený zásah do chránených práv žalobcu a tieto je treba preukázať. To znamená, že žalovaný musí preukázať, že ním uvedené tvrdenia sú pravdivé (tzv. dôkaz pravdy). Ak by súd považoval nepravdivé tvrdenia v článkoch za hodnotiaci úsudok autora, tak potom je potrebné výroky uvedené v petite skúmať z hľadiska či sa opierajú o pravdivé fakty, a ak áno, o ktoré a či z nich autorom vyslovené úsudky aj logicky vyplývajú.

Žalobca v záverečnom vyjadrení zo dňa 9.10.2017 uviedol, že na základe dokazovania a výpovede svedka jednoznačne vyplynulo a medzi stranami nie je sporné, že autor článkov G. H. vychádzal z ukrajinského portálu, kde bol uverejnený článok s názvom „Generálna prokuratúra Ukrajiny podozrieva hrdinu Ukrajiny z prania 12 miliónov dolárov“ a prekladu rozsudku Pečerského okresného súdu mesta Kyjeva, ktorý bol k článku pripojený. Žalovaný a ani svedok nepreukázali, že tvrdenia, ktoré sú špecifikované v žalobnom návrhu, ktoré žalovaný v článkoch uvádzal ako fakty, sú tvrdeniami pravdivými. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno, to znamená, nepredložil dôkaz pravdy o tom, že by takéto tvrdenia boli pravdivé, že by boli uverejnené na ukrajinskom portáli, alebo že by boli tvrdené ukrajinskou prokuratúrou. Výpoveď svedka G. H. žalobca považuje za nevierohodnú, vzhľadom na jeho vzťah k veci a žalovanému, ale predovšetkým preto, že ani ako svedok neuvádzal pravdu a svoju svedeckú výpoveď prispôboval podľa kladených otázok a vo svojich odpovediach si odporoval a zamotával sa. Žalobca ďalej vo vyjadrení presne cituje časti výpovede svedka.

Žalobca prekladom článkov, z ktorých autor vychádzal preukázal, že tvrdenia žalovaného sú nepravdivé a nevyplývajú také skutočnosti, ako tvrdí žalovaný. Žalobca tiež preukázal následky ujmy a podľa internetového prehliadača je zrejmé, že kto zadá meno žalobcu, tak sa zobrazia pri jeho mene predmetné články s nepravdivými tvrdeniami. Tiež preukázal intenzitu zásahu vzhľadom na veľký počet čitateľov portálu N., ako aj to, že tieto následky tieto trvajú a tieto nepravdivé tvrdenia môžu ďalej čítať a preberať aj iné portály, čím žalobcovi hrozí ujma do jeho osobnostných práv aj do budúcnosti. Žalobca poukázal na to, že z hľadiska „negatívnej dôkaznej teórie“ nemôže nepravdivým a vymysleným tvrdeniam žalovaného preukazovať niečo, čo žalobca nevykonal, nakoľko tieto skutočnosti sa nestali. Na žalovanom bolo dôkazné bremeno, aby preukázal pravdivosť tvrdení, čo žalovaný nepreukázal. Žalobca v záverečnom zhrnutí právnej stránky veci uviedol, že vychádza z ustanovení § 11 a 13 Občianskeho zákonníka a domáha sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby boli odstránené následky týchto zásahov a bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie. Pre priznanie primeraného zadosťučinenia sa nevyžaduje existencia následkov zásahu, ale postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach. Nepravdivé tvrdenia v článkoch vyvolali u čitateľa taký dojem, že podvody, teda trestnú činnosť na Ukrajine páchal žalobca ako jediný majiteľ a jediný konateľ spoločnosti Aeroprogress a autor článku tieto nepravdivé tvrdenia prezentoval ako fakty a teda pre čitateľa vytvoril obraz právoplatne rozhodnutej veci a inej reality než bola a je skutočnosť. Podľa žalobcu ide o neoprávnený zásah, ktorý objektívne spôsobil a vyvolal ujmu na osobnostných právach žalobcu spočívajúcu nielen v ohrození dobrého mena a občianskej cti, ale aj jeho vážnosti, pretože žalobcove meno je spájané s nepravdivými tvrdeniami v článku. Žalovaný sa nemôže zbaviť zodpovednosti za uverejnené nepravdivé tvrdenia a s úspechom sa ubrániť, pokiaľ v konaní nepreukázal, že tieto ním šírené tvrdenia uvedené v článku sú pravdivé. Žalovaný dôkaz pravdy o tvrdeniach, ktoré sú predmetom žalobného návrhu v konaní nepreukázal. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/113/2009 zo dňa 31.1.2011, sp. zn. 4Cdo/149/2009 zo dňa 31.5.2010 a na základe všetkých týchto skutočností žiadal, aby súd žalobe v celkom rozsahu vyhovel.

Žalovaný v záverečnom vyjadrení zo dňa 10.10.2017 uviedol, že pri koncipovaní článkov v žiadnom prípade nebolo v úmysle žalovaného zasiahnuť negatívnym spôsobom do postavenia žalobcu. Napádanými výrokmi nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti zo strany žalovaného a žalobcovi nebolo nedovoleným spôsobom zasiahnuté do jeho osobnostných práv. Zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti a nie je založený ani nárok na požiadavku odstránenia článkov z portálu F. a priznanie akéhokoľvek zadošťučinenia. Žaloba je nepodložená a nároky v nej uvedené sú nedôvodné a preto žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania. Žalovaný sa konkrétne vyjadril k výrokom, ktoré sú predmetom konania, že žiadne z nich, ktoré žalobca označil ako nepravdivé nie sú spôsobilé naplniť skutkovú podstatu neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobcu ako fyzickej osoby podľa § 11 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že výroky „do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, „podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress“, „podľa ukrajinskej prokuratúry mu (Bondarčukovi) pri podvode z rokov 2005-2008 asistovala aj slovenská firma AeroprogressS“, „časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport“, „cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ aj v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC., za ktorou mal stáť Bondarčuk“, „so slovenskou firmou Aeroprogress, ktorá je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine robila biznis aj spoločnosť Air Transport Europe (ATE)“, „podľa zistení aktuality.sk robila v minulosti aj zo slovenskou firmou Aeroprogress. Tá je podozrivá z účasti na miliónových armádnych podvodoch na Ukrajine“, „firma Aeroprogress, ktorá mala na podvode spolupracovať s Bondarčukom...“, „časť peňazí, ktoré dostala firma Aeroprogress od ministerstva za servis lietadiel Antonov skončila v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC., za ktorou mal stáť ukrajinský podnikateľ Bondarčuk“, sa netýkajú osoby žalobcu, ale úplne odlišnej právnej entity. Zároveň žalovaný uviedol, že pokiaľ ide o výroky „s B. C., ktorý bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo“, ktoré sú uvedené totožne v obidvoch článkoch zo dňa 14.10.2015 aj zo dňa 15.10.2015, sú tieto výroky jednoznačne pravdivé.

Ďalej žalovaný uviedol, že napádané výroky sa dotýkajú výlučne spoločnosti Aeroprogress s.r.o., teda právnickej osoby. Konanie, ktoré je predmetom kritiky uvedenej v článkoch, ktoré špecifikoval žalovaný žiadnym spôsobom neprpisuje osobe žalobcu a žalovaný sa obmedzuje jedine na strohé konštatovanie, že osoba žalobcu bola v čase konania podozrivých operácií majiteľom spoločnosti Aeroprogress s.r.o. Žalovaný ani neuvádza, že žalobca bol zároveň aj konateľom tejto spoločnosti. Nemožno teda dospieť k takému záveru čo tvrdí žalobca, že autor spojil meno žalobcu priamo s nepravdivými tvrdeniami uvedenými v článku. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu o tom, že článok vyvolal u bežného čitateľa dojem, že podvody a to je trestná činnosť na Ukrajine páchal žalobca ako jediný majiteľ a jediný konateľ spoločnosti Aeroprogress, nakoľko zo žiadnej časti článkov nie je zrejmé, že žalobca bol jediným majiteľom uvedenej spoločnosti. Predmetom článkov teda nie je kritika konania žalobcu, ale spoločnosti Aeroprogress s.r.o. Na margo tvrdenia žalobcu, že hlavnou úlohou a motívom autora bolo pripraviť pre čitateľov kauzu a preto informácie, ktoré sú prebraté z ukrajinského portálu prispôbil pre svoj účel, žalovaný uviedol, že samotný autor ohľadom nepravdivosti výrokov v článkoch uviedol, že si nie je nepravdivosti žiadneho výroku vedomý. Taktiež vo výpovedi svedka nedošlo k žiadnym rozporom a jeho výpoveď bola konzistentná a neprotirečivá a žalobca sa len snaží jeho dôveryhodnosť zámerne spochybníť. Pravdivé je, že sa autorovi nepodarilo spojiť so žalobcom. Autor iniciatívne vyhľadal telefonický a emailový kontakt na žalobcu a pokúsil sa s ním spojiť. Postupoval tak v súlade so zaužívanou praxou redakcie internetového spravodajstva. Od novinára denného online spravodajstva nie je spravodlivé požadovať, aby osobne vyhľadal každú osobu, ktorú vo svojom článku zmieňuje za účelom jej vyjadrenia o to viac ak nie je osobou na kritiku, ktorej je článok zameraný, čo je aj prípad žalobcu. Ďalej sa vyjadril žalovaný k právnej stránke veci, poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS /546/1998, pod ktorý možno subsumovať aj prípad žalobcu a z ktorého vyplýva, že fyzickú osobu nemožno stotožňovať s orgánom verejnej moci na čele ktorého fyzická osoba stojí a to už preto, že ide nielen o dva celkom odlišné a samostatné subjekty s rozdielnou zodpovednosťou, ale tiež preto, že všeobecne vzaté ani neodôvodnená či neoprávnená výčitka (kritika) organizácie ako právnickej osoby nezakladá implicitne zásah do osobných a osobnostných práv jej členov (príslušníkov). Preto ani z hľadiska ochrany ústavne zaručeného základného práva na ochranu cti a dobrého mena nemožno uvedené dva subjekty zlučovať alebo navzájom zamieňať. V súvislosti s osobou žalobcu žalovaný prezentoval skutkové tvrdenia a to že bol v inkriminovanom čase majiteľom spoločnosti, ktorej sa týka kritika obsiahnutá v článkoch, že žalobca v čase vydania článkov vlastnil spoločnosť Campo Santo s.r.o., a že žalobca mal v 90. rokoch spoločný biznis so spoločnosťou Air Transport Europe, pričom tento výrok nie je ani napádaný žalobcom. Tieto všetky údaje, ktoré sa týkajú osoby žalobcu sú pravdivé a zrejmé z verejných registrov.

Pokiaľ by súd dospel k takému záveru, že výroky sú spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach žalobcu s čím sa žalovaný nestotožňuje, tak žalovaný zdôraznil, že prevažná časť výrokov predstavuje hodnotiace úsudky autora, ktoré vyjadrujú jeho subjektívny postoj k určitému konaniu, pričom ho na základe vlastných subjektívnych kritérií ďalej hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti. Pravdivosť hodnotiacich úsudkov už pojmovo dokázať nemožno, pretože dokazovaniu pravdivosti nepodliehajú a možno ich posudzovať iba z hľadiska ich primeranosti. Autor článkov vychádzal zo zdroja, z ktorého mohol vyvodiť predmetné úsudky. Ďalej žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS/2296/14 zo dňa 14.4.2015 a rozhodnutie ESLP vo veci Dalban vs. Rumunsko zo dňa 28. 9. 1999, sťažnosť č. 28114/1995, RJD 1999-VI a uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/201/2007 zo dňa 23.9.2009. Z uvedeného vyplýva, že tlači prislúcha poslanie rozširovať informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu. K tejto funkcii je potrebné pripojiť právo verejnosti prijímať informácie a myšlienky. Inak by tlač nemohla plniť svoju nezastupiteľnú úlohu „strážneho psa“ demokracie (rozhodnutie ESLP Observer and Guardian vs. Spojené kráľovstvo, 26. 11.1991, sťažnosť č. 13585/1955 Series A č. 2016).

Žalovaný k samotnému petitu žaloby uviedol, že pokiaľ sa žalobca domáha odstránenia článkov zo dňa 14.10.2015 a zo dňa 15.10.2015 z portálu F. v celom ich znení, tak petit tejto reštitučnej žaloby je v rozpore s obsahom žaloby. Odstránenie celých článkov nemožno považovať za účinný a primeraný spôsob reštitúcie, nakoľko z článkov nevyplýva, že kritizované konanie by mal vykonávať žalobca. Žalobca preto môže žiadať výlučne odstránenie tých výrokov, ktoré sú nepravdivé a objektívne spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu na jeho osobnostných právach. Článkom ani žiadnej ich časti však nemožno takýto charakter pripisovať. Na základe všetkých týchto skutočností žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania.

Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané výsluchom svedka G. H. a oboznámením listinných dôkazov - článkov zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015, rozhodnutia Pečerského Okresného súdu mesta Kyjev č. 757/18748/15-k zo dňa 29.5.2015, článku J. O. , glavkom zo dňa 31.8.2015, oprávnenia Ministerstva obrany SR č. ÚVL-OP-011/2007, rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR č. Po 2/2006-3350 zo dňa 19.1.2006, č. ZmPo 9/2008-1050 zo dňa 8.7.2008, zmluvy o predĺžení technickej životnosti a MTR lietadla An-26 č. 26/817, kontraktu č. 632-I/539-26 SLV-2006 zo dňa 10.11.2006 a výsledkov vyhľadávania mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

Na základe predložených článkov bolo zistené, že na portáli F. dňa 14.10.2015 bol zverejnený článok pod názvom: „Kauza: Do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“ a dňa 15.10.2015 článok pod názvom: „Kauza: Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“, v oboch prípadoch bol ako autor uvedený G. H..

V článkoch sú uvedené výroky tak, ako je predmet konania podľa uznesenia 27C/69/2016-271 zo dňa 4.12.2017.

Podľa článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli glavkom.ua dňa 31.8.2015 pod názvom „ Generálna prokuratúra Ukrajiny podozrieva hrdinu Ukrajiny z prania 12 miliónov dolárov“ a kde je uvedený ako autor J. O. bolo zistené, že v tomto článku sa cituje rozhodnutie sudcu Pečerského Okresného súdu mesta Kyjev zo dňa 29.5.2015 vo veci žiadosti prokurátora Hlavnej vojenskej prokuratúry Generálnej prokuratúry Ukrajiny o umožnenie dočasného prístupu k veciam a dokumentom a ich zadržanie. V rozhodnutí sa mimo iné uvádza: „V tomto konaní sa taktiež vyšetrujú okolnosti spáchania trestného činu na základe predbežného spoločného sprisahania zamestnancov Štátnej spoločnosti pre export a import produkcie a služieb vojenského špeciálneho určenia „Ukrspesexport“ identifikačný kód 21655998 a zástupcu spoločnosti „Aeropartner LLC“, „Aeropartner LLP“ Osoba 2 s pomocou iných osôb, na základe zneužívania svojho služobného postavenia, zmocnenia sa cudzieho majetku – štátnych finančných prostriedkov, ktoré prichádzali na základe zahranično-hospodárskych kontraktov od zahraničných objednávateľov: Ministerstva obrany Kazašskej republiky spoločnosti „Djibouti Airlines“ (Džibutská republika), spoločnosti Aeroprogress s.r.o., (Bratislava, SR) a boli províziou (predstavovali zisk) štátnej spoločnosti, Ukrspesexport“ a štátneho podniku „Odesaviaremservis.“ Ďalej sa v rozhodnutí uvádza, že „uvedení zamestnanci podpísali na základe zmluvy zo dňa 8.12.2004 č.

USE-17.3-22-DK-04 vedome nepravdivé dodatky č. 1 až 16 a 39 protokolov o vykonaní prác, na základe ktorých v období od januára 2005 do júla 2008 z účtov štátnej spoločnosti „Ukrspecexport“ v prospech spoločnosti „Aeropartner LLC“ (bola zaregistrovaná v USA) a „Aeropartner LLP“ (bola zaregistrovaná vo Veľkej Británii) previedli celkovo 7.585.882,53 USD a 69.000 eur za konzultačné a agentúrne služby, ktoré v skutočnosti neboli vykonané“.

V rozhodnutí sa ďalej uvádza, že súd žiadosti vyhovel a umožňuje prokurátorovi dočasný prístup k veciam a dokumentom, ktoré sú vo vlastníctve Štátnej spoločnosti pre export a import produkcie a služieb vojenského špeciálneho určenia „Ukrspecexport“ s možnosťou ich zadržania, a to konkrétne v bode III. sa uvádza ku kontraktu, ktorý uzatvorila Štátna spoločnosť „Ukrspecexport“ so spoločnosťou Aeroprogress s.r.o., (Bratislava SR) zo dňa 21.9.2006 č. USE-17.3-128-K/KE-06 o oprave lietadla An-26, výrobné číslo 125-06, ako aj všetkým dodatkom, doplneniam, dodatočným dohodám, špecifikáciami, plným mociam k uvedeným 16-tim kontraktom, preberacím protokolom, protokolom o vykonaní prác, hláseniam, reklamáciám k nim; dokumentom o prevzatí platby, výdavkom; protokolom porovnávania, ako aj listom, oznámeniam, faxovým kópiám listov, ktoré sa týkajú vedenia predzmluvných prác, uzatvorenia a plnenia uvedených kontraktov, riešenia sporov vychádzajúcich z nich. Pokiaľ sa v rozhodnutí uvádza 16 kontraktov, tak pod bodom I. je uvedených 14 kontraktov uzavretých s Ministerstvom obrany Kazachskej republiky, v bode II. kontrakt so spoločnosťou Djibouti Airlines (Džibutská republika) a v bode III. kontrakt so spoločnosťou Aeroprogress s.r.o. V bode IV. sa uvádzajú sprostredkovateľské zmluvy, medzi ktorými spoločnosti Aeroprogress s.r.o., uvedená nie je .

V článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli zo dňa 31.8.2015 je mimo iné uvedené „kontrakty, na ktoré sa „prilepili“ sprostredkovatelia, ukrajinskí exportér uzatvoril s Ministerstvom obrany Kazachstanu, spoločnosťou Djibouti Airlines (Džibutská republika), spoločnosťou Aeroprogress s.r.o. (Slovenská republika). Na základe nich sa Ukrajina zaviazala opraviť a vybaviť novým zariadením dve desiatky lietadiel, medzi ktorými boli An-26, Su-27, L-39.“

Podľa oprávnenia Ministerstva obrany SR č. UVL-OP-011/2007 bolo zistené, že bolo vydané oprávnenie spoločnosti Aeroprogress s.r.o. a ako predmet činnosti je vyhotovenie technickoobchodných ponúk pre Ministerstvo obrany SR na dodávky generálnych opráv, opráv, náhradných dielov a motorov lietadiel OS SR Mi-2, Mi-8, Mi-17, Mi-24 a An-26. Oprávnenie zo dňa 30.1.2009.

Podľa rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR č. Po2/2006-3350 zo dňa 19.1.2006 bolo vydané povolenie obchodovať s vojenským materiálom obchodnej spoločnosti Aeroprogress spol., s.r.o., kde predmet podnikania je obchodovanie s vojenským materiálom a doba platnosti povolenia je 5 rokov. Podľa rozhodnutia Ministerstva hospodárstva SR č. ZmPo 9/2008-1050 zo dňa 8.7.2008 bolo vyhovené žiadosti o zmenu rozhodnutia o povolení na obchodovanie s vojenským materiálom č. 19010602001 oprávnenej osobe Aeroprogress s.r.o., a to pokiaľ ide o zmenu sídla spoločnosti.

Žalobca ďalej predložil zmluvu o predĺžení technickej životnosti a MTR lietadla An-26 č. 26/817 zo dňa 17.5.2006 uzavretá medzi objednávateľom SR Ministerstvo obrany SR a dodávateľom Aeroprogress spol. s.r.o., kontrakt č. 632-I/539-26SLV-2006 zo dňa 10.11.2006 na uskutočnenie vedeckovýskumných prác pre ohodnotenie technického stavu lietadla An-26 uzavretá medzi vykonávateľom Štátny podnik Letecký vedeckotechnický komplex O.K.Antonova a objednávateľom spoločnosťou Aeroprogress s.r.o. a záver, ktorý sa týka individuálneho určenia doby prevádzky pre lietadlo An-26, séria 125-06.

Podľa výpisu Azet.sk je uvedené 3,5 mil. unikátnych používateľov, 85% slovenských používateľov, 350 tisíc hodín strávených na portáli. Ďalej sa konštatuje, že ide o najväčšieho slovenského internetového prevádzkovateľa. Podľa výsledkov vyhľadávania pre dopyt „A. B. C.“ sú uvedené aj články, ktoré sú predmetom konania zo dňa 14.10. 2015 a 15.10.2015.

Žalovaný ďalej predložil emailovú komunikáciu tak, ako je uvedená na č.l. 72 až 76 súdneho spisu.

Svedok G. H. vo výpovedi uviedol, že ako zamestnanec žalovaného napísal predmetné články zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015. Potvrdil, že vychádzal z článku zo dňa 31.8.2015, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli glavkom, ktorého súčasťou bol aj rozsudok Pečerského okresného súdu mesta Kyjev. Preklad zabezpečovala tretia osoba. Prioritne išlo o spoločnosť Air Transport Europe, najmä pokiaľ ide o jej zdravotnícku činnosť a čerpanie prostriedkov zo štátneho rozpočtu a následne pri skúmaní listín narazil aj na spoločnosť Aeroprogress, ktorá tiež v minulosti čerpala financie zo štátu. Cieľom článkov bolo poukázať na nakladanie s finančnými prostriedkami zo štátneho rozpočtu. Nie si je vedomý toho, že by zverejnil nepravdivé informácie. Spoločnosť ATE mala obchodné kontakty aj so spoločnosťou Aeroprogress, takže vzájomne to súviselo. Bežnou praxou, pokiaľ ide o články zverejnené na internetovom portáli je, že sú prepojené aj z predchádzajúcim článkom, tak ako to bolo aj v tomto prípade. Ďalej poukázal na to, že sa maximálne snažil skontaktovať so žalobcom, čo sa mu ale nepodarilo. Taktiež bol v kontakte aj s pánom E. a s Ministerstvom obrany SR. Nie si je vedomý toho, že by vychádzal z nepravdivých a skresľujúcich informácií, vychádzal z rozsudku ukrajinského súdu a z ukrajinského portálu. Poukázal na to, že vychádzal z účtovnej závierky spoločnosti ATE, kde bola spomenutá aj spoločnosť Aeroprogress. Ďalej uviedol, že aj keď žalobca mal uvedenú adresu bydliska v obchodnom registri, tak nejde o zaužívaný spôsob komunikácie v novinárskej praxi a so žalobcom sa snažil skontaktovať cez ďalšie osoby e-mailovou komunikáciou. Pri jednotlivých výrokoch svedok poukazoval na to, že vychádzal z článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli a z rozsudku ukrajinského súdu.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

40. Súd podanú žalobu posudzoval podľa ust. § 11 a nasl. OZ, podľa ktorého má fyzická osoba právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Ustanovenie § 13 Oz potom fyzickej osobe dotknutej v jej osobnostnej sfére dáva mimo iného právo požadovať z tohto dôvodu zodpovedajúce zadostučinenie (a to či už morálne alebo prípadne aj majetkové).

41. Občiansky zákonník právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby upravuje ako jednotné právo, obsahom ktorého je v občianskoprávnej oblasti zabezpečiť rešpektovanie osobnosti fyzickej osoby a jej všestranný slobodný rozvoj. Ide o zásadné rozvedenie a konkretizáciu čl. 7,8,10,11,13 a 14 Listiny základných práv a slobôd. V rámci jednotného práva na ochranu osobnosti existujúce čiastkové práva zabezpečujú občianskoprávnu ochranu jednotlivých hodnôt (stránok) osobnosti fyzickej osoby ako neoddeliteľnú súčasť celkovej fyzickej a psychicko-morálnej integrity osobnosti. Občianskoprávna ochrana osobnosti fyzickej osoby podľa uvedeného ust. §11 OZ tak prichádza do úvahy iba u zásahov do osobnosti chránenej všeobecným osobnostným právom, ktoré je potrebné kvalifikovať ako neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. právnym poriadkom. Ku vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 OZ musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo iba ohrození osobnosti fyzickej osoby a morálnej integrity, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí existovať príčinná súvislosť medzi zásahom a neoprávnenosťou (protiprávnosťou) zásahu. Fyzická alebo právnická osoba môže byť zodpovedná za nemajetkovú ujmu na osobnosti inej fyzickej osoby iba vtedy, ak neoprávnený zásah, spočívajúci v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby, skutočne vyvolala.

42. Súd vzal do úvahy ústavnoprávny charakter predmetnej veci a preto interpretoval jednotlivé zákonné ustanovenia v prvom rade z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavne garantovaných základných práv a slobôd. Ústava SR česť, povesť a ľudskú dôstojnosť chráni nielen cez ochranu súkromia, ale v čl. 19 aj *expressis verbis*. V čl. 26 garantuje slobodu prejavu a právo na informácie. Práva obsiahnuté v Ústave SR je potrebné vykladať v duchu medzinárodných dohovorov. Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd má zásadný význam pre interpretáciu a aplikáciu základných práv a slobôd podľa Ústavy SR, ale aj práv garantovaných zákonom. Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd. V tomto kontexte je potrebné uviesť, že právo podľa čl. 17 Listiny základných práv a slobôd ďalej len „Listina“/ je zásadne rovnocenné základnému právu podľa čl. 10 Listiny, pričom je potrebné rešpektovať požiadavku, aby s prihliadnutím k okolnostiam každého prípadu jednému z týchto práv nebola bezdôvodne daná prednosť pred právom druhým. Základné práva a slobody teda môžu byť v konflikte.

43. Skutkové okolnosti prejednávanej veci vedú k normatívnemu napätiu medzi právom na ochranu súkromného a rodinného života žalobcu, jeho cti, dobrého mena a zverejňovaním údajov o jeho osobe vymedzeným v čl. 19 Ústavy SR (obdobne čl. 10 Listiny a čl. 8 Dohovoru) a na druhej strane právom na informácie a slobodu prejavu vymedzeným v čl. 26 Ústavy SR (obdobne čl. 17 Listiny a čl. 10 Dohovoru). Úlohou súdu je z tohto normatívneho napätia vyvodiť zreteľné a jasné závery pre konštatovanie toho, či došlo, alebo nedošlo k žalobcom tvrdenému zásahu do jeho práva v zmysle čl. 19 Ústavy SR, podrobnejšie v normách jednoduchého práva rozvedeného čo do následkov v § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

44. Podstatou sporu teda bola otázka vyváženia pri strete práva na ochranu osobnosti s právom na slobodu prejavu. V danej veci bolo potrebné na základe konkrétnych okolností prípadu zvážiť, či sporné výroky dosahujú takú intenzitu, že zasahujú do práva na ochranu osobnosti žalobcu, či sú situácii primerané. Pri skúmaní tejto otázky bolo v prvom rade rozhodné, či sa jedná o výkon práva žalovaného informovať verejnosť, vyplývajúceho zo slobody prejavu alebo nie. Súd teda skúmal mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti (osobnej cti a dobrej povesti) v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Zároveň skúmal či príslušný zásah bezprostredne súvisel s porušením chráneného základného práva, t.j. či existovala príčinná súvislosť medzi nimi, keď k zásahu dochádza iba vtedy, ak medzi zásahom a porušením osobnostnej sféry existuje príčinná súvislosť a ak tento zásah presiahol určitú prípustnú intenzitu takou mierou, ktorú už v demokratickej spoločnosti nemožno tolerovať.

45. K problematike slobody prejavu existuje bohatá judikatúra ESLP, v ktorej je vyzdvihnutý význam uvedenej slobody, ako sú aj určené jej medze, ktoré sú dané nutnosťou rešpektovať jednak spoločensky chránené záujmy vymedzené čl. 10 ods. 2 Dohovoru... a jednak práva tretích osôb. Judikatúra ESLP predstavuje určitú „konštantu judikatúry“ – orientačnú smernicu, ktorá je pre súdy významným interpretačným pravidlom.

46. Súd zdôrazňuje úlohu slobody prejavu garantovanú v ods.1 čl.10 ako jedného zo základných kameňov demokratickej spoločnosti; absencia tejto ju pojmovo vylučuje. S obmedzením vyplývajúcim z ods. 2 sa vzťahuje nielen pre „informácie“ a „myšlienky“, ktoré sú prijímané priaznivo, alebo ktoré sa považujú za neškodné, či nedôležité, ale rovnako aj na tie, ktoré sú nepríjemné, šokujúce či znepokojujúce. Takto si to vyžaduje pluralizmus, tolerancia a veľkorysosť, bez ktorých neexistuje „demokratická spoločnosť „ (rozs. Handyside, séria A-24, s.23, ods.49). Tieto princípy sú obzvlášť dôležité pokiaľ ide o tlač. Aj keď tlač nemôže prekračovať určité hranice, najmä čo sa týka povesti a práv iných a nevyhnutnosť zabrániť úniku dôverných informácií, patrí jej právo, aby prinášala - pri rešpektovaní svojich povinností a zodpovednosti – informácie a myšlienky o všetkých otázkach verejného záujmu. Úlohou tlače je nielen šírenie informácií a myšlienok, verejnosť má právo ich prijímať (rozsudok Lingens vs. Rakúsko z 8.7.1986, č. 09815/82.

47. Článok 10 Dohovoru však nezabezpečuje neobmedzenú slobodu ani v prípadoch keď sa tlač zaoberá otázkami verejného záujmu. Za podmienok stanovených v ods. 2 tohto článku výkon tejto slobody zahŕňa aj „povinnosti a zodpovednosť“, čo sa vzťahuje aj na tlač. Tieto „povinnosti a zodpovednosť“ môžu mať dosah tam, kde je predmetom skúmania útok na povesť súkromných osôb a ohrozenie „práv iných“. Z tohto dôvodu je poisťka, ktorú čl. 10 Dohovoru priznáva novinárom vo vzťahu k spravodajstvu o otázkach verejného záujmu, podmienená tým, že títo konajú v dobrej viere, s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou (Goodwin c. Spojené kráľovstvo, 1996).

48. Ak k porušeniu práva na česť, resp. dobrú povesť, ktorého sa žalobca domáhal došlo slovom treba pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade odlišiť, či sa jedna o skutkové tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok (kritiku), pretože podmienky kladené na prípustnosť každej z týchto kategórií sa líšia. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. V zásade platí, že oznámenie pravdivej informácie nezasahuje do práva na ochranu osobnosti, pokiaľ tento údaj nie je podaný tak, že skresľuje skutočnosť, či nie je natoľko intímny, že by odporoval právu na ochranu súkromia, či ľudskej dôstojnosti. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplne presnosti, ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde, teda stačí, aby pravdivá bola podstatná časť tvrdenia (oznámenia). Porušenie práva na česť, resp. dobrú povesť môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti, resp. dobrej povesti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb, a teda pôsobiť difamačne. Či je určité tvrdenie difamujúce, treba posúdiť nielen podľa použitých výrazov a formulácií, ale podľa celkového dojmu s prihliadnutím ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých ku tvrdeniu došlo.

49. Na rozdiel od skutkového tvrdenia hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý postoj tak, že ho hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, a to na základe vlastných (subjektívnych) kritérií. Hodnotiaci úsudok nemožno akokoľvek dokazovať, je však potrebné skúmať, či sa zakladá na pravdivej informácii, či forma jeho verejnej prezentácie je primeraná, a či zásah do osobnostných práv je nevyhnutným sprievodným javom kritiky, to znamená, či primárnym cieľom kritiky nie je hanobenie, či zneuctenie danej osoby. Treba teda rozlišovať medzi kritikou prípustnou (oprávnenou) a medzi kritikou, ktorá môže tvoriť podstatu neoprávneného porušenia práva na česť (dobrú povesť). Ak má byť kritika prípustná, musí byť vecná, konkrétna a primeraná (zodpovedajúca) do obsahu formy a miesta. Vecnosť kritiky vyžaduje, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností (podkladov) ako premís pre hodnotiaci úsudok. Hodnotiaci úsudok musí byť totiž záverom, ktorý možno na základe uvedených skutočností logicky odvodiť. Konkrétnosť kritiky znamená, že hodnotiaci úsudok sa musí opierať o konkrétne skutočnosti. Primeranosť kritiky čo do obsahu, formy a miesta (použitými výrazmi, formuláciami, spojeniami) znamená, že nevybočuje z medzí nutných k dosiahnutiu sledovaného a zároveň spoločensky uznávaného účelu (cieľa).

50. Súd vo veci a vykonal dokazovanie a v zmysle vyššie uvedenej ustálenej judikatúry dospel k takému záveru, že žaloba je v časti dôvodná, pokiaľ ide o odstránenie z portálu F. článkov zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015 a pokiaľ ide o ospravedlnenie za výroky z článku zo dňa 14.10.2015:

- „podľa ukrajinskej prokuratúry išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou aj slovenská firma Aeroprogress“,

- „podľa ukrajinskej vojenskej prokuratúry mu (E.) pri podvode z rokov 2005 – 2008 asistovala aj slovenská firma Aeroprogress,“

- „časť platieb za servis však neskončila na účtoch firmy Ukrspecexport. Cez sprostredkovateľov ako Aeroprogress sa peniaze „stratili“ aj v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť E.,“

- „s B. C., ktorý bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo“

a z článku zo dňa 15.10.2015 za výroky:

- „so slovenskou firmou Aeroprogress, ktorá je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine robila biznis aj spoločnosť Air Transport Europe (ATE)“

- „podľa zistení aktuality.sk robila v minulosti biznis aj so slovenskou firmou Aeroprogress, tá je podozrivá z účasti na miliónových armádnych podvodoch na Ukrajine,“

- „firmy Aeroprogress, ktorá mala na podvode spolupracovať s E....“

- „s B. C., ktorý bol jej majiteľ v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine sa nám spojiť nepodarilo“.

51. Vo zvyšnej časti, pokiaľ ide o výroky z článku zo dňa 14.10.2015 „do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“ a z článku zo dňa 15.10.2015 „časť peňazí, ktoré dostala firma Aeroprogress od ministerstva za servis lietadiel Antonov, skončila v americkej schránkovej firme Aeroprattner LLC, za ktorou mal stáť ukrajinský podnikateľ Bondarčuk,“ bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

52. Žalobca podal žalobu, kde žiadal výmaz oboch článkov zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015 a zároveň žiadal ospravedlnenie za uvedené výroky a žalobu odôvodnil tým, že v článku sú uvedené nepravdivé informácie a v rozpore so skutočnosťou ako aj v rozpore so zdrojmi, z ktorých tento článok čerpal, a to s článkom uverejneným na ukrajinskom portáli glavkom.ua a článok z tohto ukrajinského portálu ako aj pripojený rozsudok Pečerského okresného súdu mesta Kyjev neuvádzajú žiadne skutočnosti o podvodnom konaní spoločnosti Aeroprogress a ani jej majiteľa A. B. C., tak ako to nepravdivo uvádza autor v článkoch. Ďalej žalobca uviedol, že autor zámerne uviedol nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie, ktoré navádzajú čitateľa k tomu, že žalobca v čase svojho podnikania vykonával podvody a nekonal čestne. Autor si nepreveril skutočnosti a v článku uviedol také, ktoré sú v rozpore s informáciami, ktoré sú uvedené v článku na ukrajinskom portáli. Nie je pravdou, že žalobca a jeho spoločnosť Aeroprogress sa podieľali na megapodvodoch na Ukrajine a že boli jedným zo sprostredkovateľov alebo že asistovali D. E. pri podvodoch a odčerpaní finančných prostriedkov zo štátnej spoločnosti Ukrspecexport. Žalobca ďalej uviedol, že pravdou je len uzavretie zmluvy medzi spoločnosťou Aeroprogress, ktorej v tom čase spoločníkom a konateľom bol žalobca a ukrajinskou štátnou spoločnosťou Ukrspecexport, ktorá sa týkala opravy vojenského lietadla. K tomuto kontraktu, bez vedomia spoločnosti Aeroprogress vedúci zamestnanci ukrajinskej spoločnosti priradili sprostredkovateľov, ktorým táto ukrajinská spoločnosť Ukrspecexport vyplácala za sprostredkovanie provízie bez toho, aby títo poskytli služby a podľa rozhodnutia súdu bolo umožnené prokurátorovi, na jeho žiadosť, dočasný prístup k veciam a dokumentom ktoré sú vo vlastníctve štátnej ukrajinskej spoločnosti Ukrspecexport a išlo aj o kontrakt, ktorý bol uzavretý so spoločnosťou Aeroprogress zo dňa 21.9.2006. O tomto informoval aj článok na ukrajinskom portáli, ale z ničoho nevyplýva, čo tvrdil autor vo svojom článku, a to výroky, tak ako sú uvedené v rozsudovom návrhu. Zároveň v článku je uvedené aj meno žalobcu s tým, že bol majiteľom spoločnosti Aeroprogress a výslovne je uvedené, že to bolo v čase podvodov a na základe tohto z obsahu článkov o podvodnom konaní spoločnosti Aeroprogress je možné vyvodiť záver, že žalobca ako majiteľ tejto spoločnosti sa podieľal na uvedených podvodoch a získal obohatenie práve z účasti na podvode, čo je trestná činnosť. Aj v prípade ak do vyhľadávča je zadané meno žalobcu, tak v tejto súvislosti čitateľ má možnosť dohľadať články, ktoré sú predmetom konania. Na základe tohto, konaním žalovaného, došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu jeho mena a občianskej a profesionálnej cti a bola mu spôsobená ujma na jeho osobnostných právach, ktoré sú chránené § 11 OZ. Na základe tohto sa žalobca domáha ochrany podľa § 13 OZ, a to aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a boli odstránené následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie vo forme ospravedlnenia.

53. Žalovaný poprel, že by akýmkoľvek spôsobom nezákonne zasiahol do osobnostných práv žalobcu a žalobcovi, ktorý ani nespĺňa podmienku aktívnej vecnej legitímácie nevzniklo právo domáhať sa ochrany, podľa § 13 OZ, a tak žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že články sa týkajú spoločnosti Aeroprogress, nie samotného žalobcu, a žalobca je uvedený iba vo vete, kde sa konštatuje, že bol majiteľom spoločnosti, čo je pravdivá informácia a dostupná z verejných registrov. Nemožno stotožňovať fyzickú osobu žalobcu a právnickú spoločnosť Aeroprogress, ktorej sa články týkali, nakoľko nejde o totožný subjekt a na základe tohto nevzniklo právo žalobcovi domáhať sa ochrany osobnosti, tak ako je predmet konania, z dôvodu nesplnenia podmienky aktívnej vecnej legitímácie. Ďalej žalovaný uviedol, že autor čerpal z verejne dostupných informácií a zo zdrojov, ktoré boli náležite odcitované a z týchto vyvodil závery, pričom išlo o krátke časové obdobie, kedy bol zverejnený článok na ukrajinskom portáli, takže aj v článkoch, ktoré sú predmetom konania, ide o aktuálne informácie. Zároveň nejde o skutkové tvrdenia a len pri týchto je možné skúmať ich pravdivosť, ale ide o hodnotiace úsudky, ktoré vyjadrujú subjektívny názor autora, ktorý k daným faktom zaujíma určitý postoj tak, že ich hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, na základe vlastných subjektívnych kritérií. Pravdivosť hodnotiacich úsudkov sa nedokazuje a možno ich posudzovať len z hľadiska primeranosti. Žalovaný žiadal aby tieto výroky boli podrobené testu

proporcionality, nakoľko tu dochádza k stretu práva na ochranu osobnosti a práva na slobodu prejavu a v žiadnom prípade tu nedošlo zo strany autora k vyjadreniu takého názoru, na základe ktorých by došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobcu. Je potrebné prihliadať aj na úlohu tlače, ktorej prislúcha poslať rozširovať informácie a myšlienky a aj o otázkach verejného záujmu, a to aj v tom prípade ak tieto informácie sú nepríjemné, šokujúce či znepokojujúce a v tomto prípade spoločnosť Aeroprogress nakladala s verejnými zdrojmi, takže bol tu oprávnený záujem verejnosti na informácie ohľadne činnosti tejto spoločnosti. Zároveň žalovaný poukázal na to, že v žiadnom prípade nebolo v úmysle autora negatívne zasiahnuť do postavenia žalobcu, ale tento konal v dobrej viere s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie. V súlade so skutočnosťami, ktoré sú uvedené v článku zverejnenom na ukrajinskom portáli a v rozsudku súdu o tom, že sa vyšetrojú okolnosti spáchania trestného činu ako spoločného sprisahania zamestnancov s pomocou iných osôb a bol daný príkaz na zadržanie kontraktov a údaje o uzavretí sprostredkovateľských zmlúv, ktoré boli „prilepené“ aj ku kontraktu spoločnosti Aeroprogress autor dospel k takým záverom, že zmena zmluvy bola možné len so súhlasom objednávateľa, teda spoločnosti Aeroprogress a nebolo možné uzavrieť sprostredkovateľskú zmluvu bez účasti tejto spoločnosti. Zároveň spoločnosť Aeroprogress vystupovala ako sprostredkovateľ, ktorý zabezpečoval na základe zmluvy s Ministerstvom obrany opravu lietadla, na základe zmluvy uzavretej so spoločnosťou Ukrspecexport. Zároveň je potrebné prihliadať aj na to, že žalobca bol vypočutý a slovenskou políciou práve v súvislosti s podvodmi, ktoré boli predmetom vyšetrovania ukrajinskou prokuratúrou. Na základe všetkých týchto skutočností žalovaný, z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, resp. z dôvodu že nie sú naplnené podmienky § 11 OZ, žiadal žalobu zamietnuť.

54. V konaní bolo nesporné, že na portáli aktuality.sk dňa 14.10.2015 bol zverejnený článok pod názvom „Kauza: Po megapodvode na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, a dňa 15.10.2015 článok pod názvom: „Kauza: Firma z ukrajinského podvodu má blízko k záchranárom“, kde v oboch prípadoch bol autorom článkov G. H. a výroky, tak ako je rozsudoch návrh sú uvedené v predmetných článkoch. Ďalej bolo nesporné medzi stranami, čo potvrdil aj vypočutý svedok G. H., že jediným zdrojom autora, z ktorého vychádzal pri písaní článkov, bol článok J. O., zverejnený na ukrajinskom portáli hlavkom dňa 31.8.2015, ktorého súčasťou bolo aj rozhodnutie Pečerského okresného súdu mesta Kyjev č. 757/18748/15 – k zo dňa 29.5.2015.

55. Pri posudzovaní obsahu informácií, ktoré novinári sprostredkujú, štrasburské orgány ochrany práva rozlišujú medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami, ako to vyplýva už z veci Oberschlick c. Rakúsko, rozhodnutie zo dňa 23.5.1991, kde súd uviedol, že existencia faktov by mala byť preukázaná, ale pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Požiadavka na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho výroku už sama o sebe porušuje slobodu prejavu. Zároveň vo veci Jerusalem c. Rakúsko, rozhodnutie zo dňa 27.2.2001, ale súd uviedol aj to, že kde vyhlásenie prerastie do hodnotiaceho výroku, proporcionality zásahu môže závisieť na tom, či existuje dostatočná skutková základňa pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Osobitný režim má potrebu overovania si informácií v prípade, keď ich novinári získajú z oficiálnych správ, ako súd konštatoval v prípade Colombani a ostatní c. Francúzsko, rozhodnutie zo dňa 25.6.2002. Súd zároveň uviedol, že záruky v článku 10 Európskeho dohovoru sú novinárom poskytované za podmienky, že konajú v dobrej viere tak, aby prinášali presné a dôveryhodné informácie pri dodržiavaní novinárskej etiky. Súd vychádzal z tejto európskej judikatúry a dospel k takému záveru, že v tomto prípade možno konštatovať, že s výnimkou výroku, kde sa konštatuje že B. C., teda žalobca, bol majiteľom spoločnosti, čo je skutkové tvrdenie, tak ostatné výroky sú hodnotiace výroky, ktoré vyjadrujú subjektívny názor autora, ktorý k faktom zaujíma určité postoje, takže ich hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti, na základe vlastných subjektívnych kritérií. Zároveň ale súd konštatuje, že na hodnotiace úsudky, ktoré autor v oboch článkoch vyslovil, neexistovala dostatočná skutková základňa a autor nemal také informácie k dispozícii, na základe ktorých by v dobrej viere dospel k názorom, tak ako sú uvedené v oboch článkoch a konkrétne vo výrokových, ktoré sú predmetom konania. Ako vyplynulo z predložených listinných dôkazov, tak v článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli 31.8.2015 a z ktorého autor čerpal sa konštatuje iba to, že jedným z kontraktov, na ktoré sa „prilepili“ sprostredkovatelia, ukrajinský exportér uzatvoril so spoločnosťou Aeroprogress s.r.o. (Slovenská republika). V ďalšej časti tohto článku sú uvedené údaje, ktoré sa týkajú činnosti ukrajinskej spoločnosti Ukrspecexport a jej šéfa D. E., resp. ďalších fyzických osôb, ktorí sa mali podieľať na údajnom podvodnom konaní a nikde ďalej nie je v článku

uvedená spoločnosť Aeroprogres, resp. samotný žalobca . Na základe tejto vety možno konštatovať len to, že spoločnosť Aeroprogres mala uzavretú zmluvu so spoločnosťou Ukrspecexport a k tejto zmluve boli pripojené zmluvy so sprostredkovateľmi, ale z ničoho nevyplýva ani to, že o tejto sprostredkovateľskej zmluve bola informovaná , prípadne ju priamo uzavrela spoločnosť Aeroprogres. Ako podstatný dôkaz bolo rozhodnutie Pečerského okresného súdu mesta Kyjev zo dňa 29.5.2015 , kde vyšetrojúci sudca vo veci žiadosti o umožnenie dočasného prístupu k veciam a dokumentom a ich zadržanie vyhovel žiadosti prokurátora Hlavnej vojenskej prokuratúry Generálnej prokuratúry Ukrajiny a umožnil dočasný prístup k veciam a dokumentom, ktoré sú vo vlastníctve spoločnosti Ukrspecexport, a to konkrétne ku kontraktom, ktoré boli uzatvorené aj so spoločnosťou Aeroprogres s.r.o. zo dňa 21.9.2006 o oprave lietadla An – 26 , výročné číslo 125 – 06 a zároveň aj ku všetkým dodatkom, doplneniam a dodatočným dohodám. Toto umožnenie prístupu sa týkalo aj ďalších kontraktov, ktoré mala spoločnosť Ukrspecexport uzatvorené. Zároveň v odôvodnení sa konštatuje aj to, že sa vyšetrojú okolnosti spáchania trestného činu, na základe predbežného spoločného sprisahania zamestnancov menovaných spoločnosťami aj s pomocou iných osôb a že bolo zneužitie služobné postavenie za účelom zmocnenia sa štátnych finančných prostriedkov, ktoré prichádzali na základe kontraktov od zahraničných objednávateľov a je ďalej uvedená aj spoločnosť Aeroprogres s.r.o. . V ničom ďalšom sa ani spoločnosť Aeroprogres a ani žalobca v rozhodnutí neuvádzajú. Na základe tohto taktiež možno dospieť len k takému záveru, že spoločnosť Aeroprogres mala uzavretú zmluvu so spoločnosťou Ukrspecexport a finančné prostriedky, ktoré boli poukázané touto spoločnosťou boli zneužitú a vyšetrojú sa okolnosti spáchania tohto trestného činu. Nevyplýva ale, že táto spoločnosť Aeroprogres vedela o prípadnom podvodnom konaní, ktoré je predmetom vyšetrovania. Zároveň v tomto rozhodnutí sú uvedené aj sprostredkovateľské zmluvy, ktoré boli uzavreté so spoločnosťou Ukrspecexport , a tu súd poukazuje na to, že ani medzi týmito podnikmi, kde bola uzavretá sprostredkovateľská zmluva, nie je uvedená spoločnosť Aeroprogres ani žalobca . Možno teda konštatovať, že pre hodnotiace úsudky, ktoré uviedol autor vo svojich článkoch , tak ako je predmet konania, tento nemal dostatočné skutkové závery z dôkazov, ktoré boli predložené a ktoré boli nesporne jedinými zdrojmi, z ktorých čerpal a teda neboli splnené podmienky aby dospel k takým úsudkom, ako uviedol vo výrokových, a to že spoločnosť Aeroprogres „išla v miliónových kšeftoch s vojenskou technikou“, „asistovala E. pri podvode v rokoch 2005 až 2008“, „cez sprostredkovateľov ako Aeroprogres sa peniaze stratili“, „ je zapletená do armádnych kšeftov na Ukrajine“, je podozrivá z účasti na miliónových podvodoch na Ukrajine“, „mala na podvode spolupracovať s E.“. Takéto hodnotiace úsudky totiž nebolo možné logicky odvodiť zo skutočností, ktoré boli zverejnené či už v článku na ukrajinskom portáli alebo v rozhodnutí súdu. Nemožno konštatovať, že autor tieto fakty, ktoré mal k dispozícii, zhodnotil z hľadiska správnosti a prijateľnosti , na základe vlastných subjektívnych kritérií, tak ako to vyplýva z ustálenej judikatúry. Nemožno konštatovať ani to, že autor konal v dobrej viere a že informácie získal z oficiálnych správ, bez potreby overovať presnosť faktov. Ako už je vyššie uvedené , na základe faktov, ktoré boli uvedené či už v článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli dňa 31.8.2015 a ktoré sú uverejnené v rozhodnutí súdu zo dňa 29.5.2015, nemožno v žiadnom prípade dospieť k takým úsudkom, aké sú vyjadrené v článkoch zverejnených na portáli aktuality.sk. V tomto prípade išlo o taký úsudok autora, ktorý v žiadnom prípade nemal dostatočnú skutkovú základňu a nezakladal sa na skutočnostiach, ktoré boli uvedené v zdrojoch, z ktorých autor pri písaní článkov čerpal. Na základe tohto možno konštatovať, že ide len o subjektívne názory autora bez akéhokoľvek reálneho základu.

56. Na základe toho že v článkoch sú uvedené prehnané hodnotiace výroky autora bez akejkoľvek skutkovej základne, súd dospel k takému záveru, že ide o neoprávnený zásah objektívne spôsobilý vyvolať ujmu na osobnostných právach žalobcu, ktoré sú chránené ustanovením § 11 OZ a ide o zásah do práva na ochranu mena a občianskej cti žalobcu. Na základe výrokov, ktoré sú uvedené v článkoch je možné žalobcu vnímať negatívne ako osobu nečestnú a nedôveryhodnú, ktorá vykonávala podvodné konanie a neoprávnené sa obohatila. Súd konštatuje, že u žalobcu je splnená podmienka aktívnej vecnej legitímácie, a to práve z toho dôvodu, že vo výrokových je výslovne uvedená spoločnosť Aeroprogres a v každom z článkov sa konštatuje aj to, že to bol žalobca , ktorý bol majiteľom tejto spoločnosti a zároveň je uvedené, že bol majiteľom v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine. Pre bežného čitateľa je to práve žalobca ako majiteľ spoločnosti Aeroprogres, ktorý sa podieľal na „megapodvode “ a „ išiel v miliónových kšeftoch“. Nemožno teda , ako uviedol žalovaný v tomto prípade konštatovať, že ide o dva rozdielne subjekty a predmetom článku je konanie spoločnosti Aeroprogres ako právnickej osoby a žalobca ako fyzická osoba je uvedený len ako majiteľ tejto spoločnosti, čo je pravdivá informácia. V danom prípade nie je možné oddeľovať

totiž spoločnosť Aeroprogress a výroky, ktoré sa týkajú „ podvodného konania“ tejto spoločnosti od konštatovania, že to bol práve žalobca, ktorý bol majiteľom tejto spoločnosti „ v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine“. Na základe tohto súd dospel k takému záveru, že žalobcovi vzniklo právo domáhať sa práva podľa § 13 OZ ako fyzickej osoby, nakoľko uvedenými článkami bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, ktoré podliehajú ochrane podľa § 11 OZ. Žalobca sa domáhal jednak upustenia od neoprávneného zásahu, a to odstránenia obidvoch článkov zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015 z internetového portálu F.. Tu súd dospel k takému záveru, že sú splnené podmienky, aby tieto články boli z internetového portálu odstránené, nakoľko v obidvoch sú výslovne uvedené výroky, ktoré ako subjektívny názor autora článkov nemajú reálnu skutkovú základňu a nie je možné oddeliť tieto výroky, ktoré sú špecifikované v rozsudovom návrhu od ďalšieho obsahu článku, a to ani v prípade druhého článku zo dňa 15.10.2015, ktorý sa prioritne venoval spoločnosti Air Transport Europe (ATE) a vzťahov tejto spoločnosti so spoločnosťou Aeroprogress. Pri spoločnosti Aeroprogress sa totiž uvádzajú opätovne také výroky, na základe ktorých došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcu a opätovne je konštatované, že to bol práve žalobca, ktorý bol majiteľom tejto spoločnosti „ v čase podvodov s vojenskou technikou na Ukrajine“. Nie je možné totiž výroky, ktoré sa týkajú výlučne len spoločnosti Aeroprogress oddeliť od ostatného obsahu článku. Na základe tohto súd dospel k takému záveru, že sú splnené podmienky, aby tieto články zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015, ktoré sú stále zverejnené na internetovom portáli aktuality.sk boli odstránené, tak ako je predmetom žaloby.

57. Zároveň žalobca žiadal ospravedlnenie ako satisfakčnú žalobu, a teda poskytnutie primeraného zadostučinenia s konštatovaním, že došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práv, uverejnením nepravdivých informácií, ktoré sa dotýkali jeho osoby, tak ako je špecifikované v rozsudovom návrhu. Súd dospel k takému záveru, že v tejto časti je taktiež oprávnená žaloba žalobcu domáhať sa ospravedlnenia za konkrétne špecifikované výroky uvedené v článkoch, tak ako sú tieto uvedené vo výroku rozsudku, nakoľko ako vyplýva z vyššie uvedeného odôvodnenia uverejnením týchto výrokov došlo k zásahu do osobnostného práva žalobcu, podľa § 11 OZ a sú teda splnené podmienky na ochranu osobnosti, tak ako je uvedené v § 13 ods. 1 OZ.

58. Súd zároveň žalobu zamietol, a to v časti výrokov z článku zo dňa 14.10.2015: „ do megapodvodu na Ukrajine sú zapletení aj Slováci“, tak ako je uvedené v názve článku, a to práve z dôvodu, že v tejto vete nie je žiadnym spôsobom špecifikované, že by malo ísť o spoločnosť Aeroprogress, resp. žalobcu, ale len vo všeobecnosti sa uvádzajú „Slováci“. Zároveň súd zamietol aj výrok z článku zo dňa 15.10.2015: „ časť peňazí, ktoré dostala firma Aeroprogress od ministerstva za servis lietadiel Antonov, skončila v americkej schránkovej firme Aeropartner LLC, za ktorou mal stáť ukrajinský podnikateľ E.“, a to práve z toho dôvodu, že ani v tejto vete súd nezistil, že by išlo o nepravdivé tvrdenia alebo o také hodnotiace úsudky, ktoré nevyplynuli zo zistených skutočností zo zdrojov, ktoré mal autor. Zo samotného rozhodnutia súdu totiž vyplýva, že zamestnanci s pomocou iných osôb sa zmocnili cudzieho majetku – štátnych finančných prostriedkov, ktoré prichádzali na základe kontraktov a je uvedená aj spoločnosť Aeroprogress s.r.o.. Možno teda logicky dospieť k takému záveru, že z finančných prostriedkov, ktoré mala vyplatené táto spoločnosť Aeroprogress od ministerstva za servis lietadiel, boli predmetom konania, ktoré je vyšetrované ako trestný čin ukrajinskými orgánmi a kde je aj konštatovaná firma Aeropartner LLC a z článku, ktorý bol zverejnený na ukrajinskom portáli možno dospieť k takému záveru, že k obohateniu došlo aj zo strany podnikateľa E.. Na základe tohto súd dospel k takému záveru, že táto veta, ako hodnotiaci úsudok autora, vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré sú uvedené v zdrojoch, z ktorých autor vychádzal a zo znenia tejto vety ani nevyplyva, že by či už spoločnosť Aeroprogress alebo jej majiteľ sa mali dopustiť podvodnej činnosti, prípadne sa obohatiť z peňazí, ktoré boli zaplatené ministerstvom za servis lietadiel.

59. Súd dospel aj k takému záveru, že pokiaľ žalobca žiadal, aby ospravedlnenie bolo zverejnené po dobu jedného mesiaca, najmenej po výmaze článkov, tak ide o primerané zadostučinenie, ktoré zodpovedá zásahu do osobnostných práv žalobcu, na základe zverejnených článkov a tam uvedených výrokov.

60. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd žalobe v časti vyhovel, a to o odstránenie z portálu aktuality.sk článkov zo dňa 14.10.2015 a 15.10.2015 ako aj v časti o ospravedlnenie, pokiaľ ide o výroky, tak ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a pokiaľ ide o vyššie uvedené dva výroky bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá, pre nesplnenie zákonných podmienok § 11 OZ.

61. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

62. Súd priznal podľa citovaného ustanovenia žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % , nakoľko vychádzal z toho, že žalobca bol úspešný v bode I vo veci odstránenia predmetných článkov z portálu a v bode II taktiež bol úspešný vo veci ospravedlnenia za nepravdivé informácie, ktoré boli zverejnené a ktoré sa dotýkali jeho osoby. Tá skutočnosť, že v dvoch výrokoch bola v časti žaloba zamietnutá nemá vplyv na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu trov súd vychádza z toho, že žalobca bol úspešný pokiaľ ide o konštatovanie neoprávneného zásahu a zverejnenia ospravedlnenia, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku .

Poučenie:

2

27C/69/2016

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, /
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.